ОРІЄНТИР
ДОКУМЕНТИ | КОМЕНТАРІ | КОНСУЛЬТАЦІЇ | РЕКЛАМА

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення правового регулювання діяльності юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину другу статті 112 Кримінально-процесуального кодексу України після цифр «205» доповнити цифрами «205^1».

2. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) абзац перший статті 164^{15} після слів «недостовірних відомостей» доповнити словами «або неподання в установлений строк до господарського суду заяви про порушення справи про банкрутство юридичної особи у випадках, передбачених законом»;

2) абзац перший частини першої статті 166^{11} після слів «документів для проведення державної реєстрації» доповнити словами «а також інші порушення встановленого законом порядку проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи - підприємця»;

3) у статті 166^{16}:

абзац перший частини першої після слів «фінансову діяльність» доповнити словами «у тому числі планів санації чи мирових угод»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Ті самі дії, вчинені розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором, —

тягнуть за собою накладення штрафу від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

3. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

1) пункт 4 частини першої статті 12 викласти в такій редакції:

«4) справи, що виникають з корпоративних відносин у спорах між юридичною особою та її учасниками (засновниками, акціонерами, членами), у тому числі учасником, який вибув, а також між учасниками (засновниками, акціонерами, членами) юридичної особи, пов'язаними із створенням, діяльністю, управлінням та припиненням діяльності такої особи, крім трудових спорів»;

2) частину сьому статті 16 викласти в такій редакції:

«Справи у спорах між юридичною особою та її учасниками (засновниками, акціонерами, членами), у тому числі учасником, який вибув, а також між учасниками (засновниками, акціонерами, членами) юридичної особи, пов'язаними із створенням, діяльністю, управлінням та припиненням діяльності такої особи, розглядаються господарським судом за місцезнаходженням юридичної особи згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців»;

3) частину першу статті 27 доповнити реченням такого змісту: «У справах щодо майна господарських організацій, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, господарський суд залучає орган державної влади, що здійснює управління корпоративними правами, до участі у справі як третю особу, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору»;

4) у пункті 2 частини першої статті 43^3 слова «статус суб'єкта підприємницької діяльності» замінити словами «статус фізичної особи - підприємця»;

5) у статті 43^4:

частину першу доповнити реченням такого змісту: «У справах щодо майна господарських організацій, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, господарський суд обов'язково залучає орган державної влади, що здійснює управління корпоративними правами»;

частину другу доповнити словами «крім випадку, передбаченого частиною першою цієї статті»;

6) у пункті 2^1 частини другої статті 54 слова «статус суб'єкта підприємницької діяльності» замінити словами «статус фізичної особи - підприємця»;

7) частину другу статті 58 доповнити реченням такого змісту: «За клопотанням сторін або з власної ініціативи суд об'єднує кілька вимог, що випливають з корпоративних відносин і пов'язані між собою підставою виникнення або поданими доказами»;

8) статтю 67 викласти в такій редакції:

«Стаття 67. Заходи до забезпечення позову

Позов забезпечується:

накладанням арешту на майно або грошові суми, що належать відповідачу;

забороною відповідачеві вчиняти певні дії;

забороною іншим особам вчиняти дії, що стосуються предмета спору;

зупиненням стягнення на підставі виконавчого документа або іншого документа, за яким стягнення здійснюється у безспірному порядку.

Про забезпечення позову виноситься ухвала.

Ухвалу про забезпечення позову може бути оскаржено.

Не допускається забезпечення позову у справах, що виникають з корпоративних відносин, шляхом заборони:

проводити загальні збори акціонерів або учасників господарського товариства та приймати ними рішення;

надавати емітентом, реєстратором, зберігачем, депозитарієм реєстр власників іменних цінних паперів, інформацію про акціонерів або учасників господарського товариства для проведення загальних зборів товариства;

участі (реєстрації для участі) або неучасті акціонерів або учасників у загальних зборах товариства, визначення правомочності загальних зборів акціонерів або учасників господарського товариства;

здійснювати органами державної влади та/або органами місцевого самоврядування покладені на них згідно із законодавством повноваження.

Господарський суд, який розглядає спір про право власності на акції (частки, паї) товариства, може винести ухвалу про забезпечення позову шляхом встановлення заборони на внесення змін до статуту цього товариства в частині зміни розміру статутного капіталу.

Види забезпечення позову повинні бути співвідносними із заявленими позивачем вимогами.

Види забезпечення позову можуть використовуватися господарським судом лише в межах предмета позову та не повинні порушувати прав інших акціонерів (учасників) господарського товариства. Зокрема, заборона вчиняти дії має стосуватися лише пакета акцій, безпосередньо пов'язаного з предметом спору.

Не допускається забезпечення позову заходами, не передбаченими цим Кодексом».

4. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

1) доповнити статтями 205^1, 206^2 такого змісту:

«Стаття 205^1. Підроблення документів, які подаються для проведення державної реєстрації юридичної особи та фізичних осіб - підприємців

1. Внесення в документи, які відповідно до закону подаються для проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи - підприємця, завідомо неправдивих відомостей, а також умисне подання документів, які містять завідомо неправдиві відомості, державному реєстратору —

караються штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або службовою особою з використанням свого службового становища, —

караються штрафом від тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого»;

«Стаття 206^2. Протиправне заволодіння майном підприємства, установи, організації

1. Протиправне заволодіння майном підприємства, установи, організації у тому числі частками, акціями, паями їх засновників, учасників, акціонерів, членів, шляхом вчинення правочинів з використанням підроблених або викрадених документів, печаток, штампів підприємства, установи, організації, —

карається виправними роботами на строк до двох років або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або з погрозою вбивства чи заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, або поєднані з насильством, що не є небезпечним для життя і здоров'я, або з пошкодженням чи знищенням майна, —

караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років.

3. Ті самі дії, вчинені службовою особою з використанням службового становища або якщо вони заподіяли велику шкоду чи спричинили інші тяжкі наслідки, —

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

Примітка. Матеріальна шкода вважається великою, якщо вона у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян»;

2) абзац другий статті 341 викласти в такій редакції:

«карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк».

5. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144):

1) у статті 56:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Суб'єкт господарювання — господарська організація, яка може бути утворена за рішенням власника (власників) майна або уповноваженого ним (ними) органу, а у випадках, спеціально передбачених законодавством, також за рішенням інших органів, організацій і фізичних осіб шляхом заснування нової господарської організації, злиття, приєднання, виділу, поділу, перетворення діючої (діючих) господарської організації (господарських організацій) з додержанням вимог законодавства»;

у частині другій слово «(виділення)» замінити словом «(виділу)»;

2) у статті 59:

у назві та в частині першій слово «діяльності» виключити;

у другому реченні частини четвертої слово «виділення» замінити словом «виділу»;

абзац п'ятий частини шостої викласти в такій редакції:

«за рішенням суду про ліквідацію юридичної особи у випадках, визначених законом»;

частину сьому виключити;

частину восьму викласти в такій редакції:

«8. Оголошення про реорганізацію чи ліквідацію господарської організації або припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця протягом десяти робочих днів з дня внесення відповідного запису до зазначеного реєстру підлягає опублікуванню у виданні спеціально уповноваженого органу з питань державної реєстрації, в якому зазначаються відомості з єдиного державного реєстру»;

3) частину першу статті 60 викласти в такій редакції:

«1. Суб'єкт господарювання ліквідується в порядку, встановленому законом»;

4) у статті 91:

у назві та частинах першій і другій слово «діяльності» виключити;

у частині п'ятій слова «припинило свою діяльність» замінити словом «припинилося»;

5) у назві статті 109 слово «діяльності» виключити;

6) у частині третій статті 121 слова «припинення своєї діяльності» замінити словами «своє припинення»;

7) у частині першій статті 135 слова «господарської діяльності» виключити;

8) абзац дванадцятий частини першої статті 239 викласти в такій редакції:

«ліквідація суб'єкта господарювання»;

9) статті 247, 248 і 361 викласти в такій редакції:

«Стаття 247. Ліквідація суб'єкта господарювання, діяльність якого суперечить закону чи його установчим документам

1. У випадках, встановлених законом, до суб'єкта господарювання може бути застосовано адміністративно-господарську санкцію у вигляді його ліквідації за рішенням суду.

Стаття 248. Державна реєстрація ліквідації суб'єкта господарювання

1. У разі ліквідації суб'єкта господарювання до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців вноситься відповідний запис»;

«Стаття 361. Особливі умови припинення фондової біржі

1. Фондова біржа припиняється за умови, що кількість її членів протягом встановленого законом строку залишається меншою, ніж мінімальна кількість, визначена законом.

2. Фондова біржа припиняється в порядку, встановленому для припинення господарських товариств, якщо інше не передбачено законом»;

10) у назві та частині першій статті 409 слово «діяльності» виключити.

6. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356):

1) частину другу статті 89 викласти в такій редакції:

«2. Підстави для відмови у проведенні державної реєстрації юридичної особи встановлюються законом. Відмова у проведенні державної реєстрації юридичної особи з інших підстав, ніж встановлені законом, не допускається»;

2) у частині першій статті 103 слова «відповідний орган, який здійснює державну реєстрацію» замінити словами «відповідний орган державної влади»;

3) частину першу статті 104 викласти в такій редакції:

«1. Юридична особа припиняється в результаті реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або ліквідації. У разі реорганізації юридичних осіб майно, права та обов'язки переходять до правонаступників»;

4) у статті 110:

пункт 2 частини першої замінити двома пунктами такого змісту:

«2) за рішенням суду про ліквідацію юридичної особи через допущені при її створенні порушення, які не можна усунути, за позовом учасника юридичної особи або відповідного органу державної влади;

3) за рішенням суду про ліквідацію юридичної особи в інших випадках, встановлених законом, — за позовом відповідного органу державної влади»;

у частині другій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«2. Якщо з позовом про ліквідацію юридичної особи звернувся орган державної влади, ліквідатором може бути призначений цей орган, якщо він наділений відповідними повноваженнями»;

абзац другий виключити.

7. У Законі України «Про господарські товариства» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 49, ст. 682 із наступними змінами):

1) статтю 19 викласти в такій редакції:

«Стаття 19. Припинення товариства

Припинення товариства здійснюється в порядку, встановленому законом»;

2) статті 20 і 22 виключити;

3) у частині п'ятій статті 68 слово «діяльності» виключити.

8. У Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263 із наступними змінами):

1) в абзацах другому і третьому частини третьої статті 11 слово «екземпляр» замінити словом «примірник»;

2) у статті 17:

у частині другій:

абзац восьмий після слова «ім'я» доповнити словами «країна громадянства», а після слова «найменування» — словами «країна резидентства»;

в абзаці двадцять другому слово «дату» виключити;

у частині четвертій:

після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«країна громадянства фізичної особи».

У зв'язку з цим абзаци четвертий — тридцятий вважати відповідно абзацами п'ятим — тридцять першим;

3) статтю 31 викласти в такій редакції:

«Стаття 31. Порядок скасування державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи на підставі судового рішення та порядок проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із судовим рішенням

1. У разі постановлення судового рішення щодо скасування рішення засновників (учасників) юридичної особи або уповноваженого ними органу про внесення змін до установчих документів юридичної особи або про визнання повністю або частково недійсними змін до установчих документів юридичної особи суд у день набрання законної сили судовим рішенням надсилає його юридичній особі — відповідачу для вжиття заходів до приведення установчих документів у відповідність із прийнятим судовим рішенням, а також державному реєстратору для внесення запису про судове рішення щодо скасування державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи.

Дата надходження відповідного судового рішення вноситься до журналу обліку реєстраційних дій.

У разі якщо під час внесення запису про судове рішення щодо скасування державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи державний реєстратор встановлює, що в Єдиному державному реєстрі містяться відомості про реєстраційні дії, проведені після реєстраційної дії, стосовно якої прийнято судове рішення щодо скасування її державної реєстрації, державний реєстратор зобов'язаний повідомити про це суд, який прийняв таке судове рішення.

На підставі повідомлення державного реєстратора суд, який прийняв судове рішення щодо скасування державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, приймає додаткове рішення про скасування також реєстраційних дій, проведених після реєстраційної дії, стосовно якої прийнято судове рішення щодо скасування державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи.

Суд, який прийняв судове рішення щодо скасування державної реєстрації реєстраційних дій, проведених після реєстраційної дії, стосовно якої прийнято судове рішення щодо скасування державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, у день набрання законної сили судовим рішенням надсилає його юридичній особі — відповідачу для вжиття заходів до приведення установчих документів у відповідність із судовим рішенням, а також державному реєстратору для внесення до Єдиного державного реєстру запису про судове рішення щодо скасування державної реєстрації реєстраційних дій, проведених після реєстраційної дії, стосовно якої прийнято судове рішення щодо скасування державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи.

Державний реєстратор у строк, що не перевищує двох робочих днів з дати надходження судового рішення щодо скасування державної реєстрації реєстраційних дій, проведених після реєстраційної дії, стосовно якої прийнято судове рішення щодо скасування державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, вносить до Єдиного державного реєстру записи щодо скасування державної реєстрації реєстраційних дій, проведених після реєстраційної дії, стосовно якої прийнято судове рішення щодо скасування державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, і в той самий день повідомляє про внесення таких записів органи статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України.

2. Документи, подані для проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із судовим рішенням, приймаються за описом, копія якого в день надходження документів видається (надсилається рекомендованим листом) засновнику або уповноваженій ним особі з відміткою про дату надходження документів.

Дата надходження документів, поданих для проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, вноситься до журналу обліку реєстраційних дій.

3. Державний реєстратор має право залишити без розгляду документи, подані для проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із судовим рішенням, якщо:

документи подані за неналежним місцем проведення державної реєстрації;

документи не відповідають вимогам, встановленим частинами першою, другою, четвертою — сьомою статті 8 та частиною п'ятою статті 10 цього Закону;

до державного реєстратора надійшло рішення суду щодо заборони проведення реєстраційних дій;

документи подані не в повному обсязі;

документи подані особою, яка не має на це повноважень;

в Єдиному державному реєстрі містяться відомості про реєстраційні дії, проведені після реєстраційної дії, стосовно якої прийнято судове рішення щодо скасування її державної реєстрації.

4. Про залишення без розгляду документів, поданих для проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із судовим рішенням, засновнику або уповноваженій ним особі не пізніше наступного робочого дня з дати їх надходження державний реєстратор видає (надсилає рекомендованим листом з описом вкладення) документи, що подавалися для проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, відповідно до опису та відповідне повідомлення із зазначенням підстав залишення документів без розгляду.

Залишення без розгляду документів, поданих для проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з

ОРІЄНТИР № 2

приведенням їх у відповідність із судовим рішенням, не перешкоджає повторному зверненню засновника або уповноваженої ним особи до державного реєстратора в загальному порядку після усунення причин, що були підставою для залишення цих документів без розгляду.

5. Державний реєстратор за відсутності підстав для залишення без розгляду документів, поданих для проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із судовим рішенням, зобов'язаний перевірити ці документи на відсутність підстав для відмови у проведенні державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із судовим рішенням, відповідно до статті 30 цього Закону.

6. Перевірка на відсутність підстав для відмови у проведенні державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із судовим рішенням, відповідно до статті 30 цього Закону здійснюється з використанням відомостей з Єдиного державного реєстру.

7. У разі відсутності підстав для відмови у проведенні державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із судовим рішенням, державний реєстратор повинен внести до Єдиного державного реєстру запис про проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із судовим рішенням.

8. Дата внесення до Єдиного державного реєстру запису про проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із судовим рішенням, є датою державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи.

9. Строк державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи не повинен перевищувати три робочих дні з дати надходження документів для проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи.

10. Державний реєстратор у день проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних з приведенням їх у відповідність із судовим рішенням, зобов'язаний передати відповідним органам статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України відомості з реєстраційної картки на проведення державної реєстрації змін до установчих документів».

9. В абзаці восьмому частини першої статті 1 Закону України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62; 2008 р., № 18, ст. 197) слова «суб'єкт підприємницької діяльності» замінити словами «фізична особа - підприємець».

II. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
10 жовтня 2013 року
№ 642-VII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 1 серпня 2013 р. № 927
Київ

Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив

Відповідно до статті 14 Закону України «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Технічний регламент щодо вимог до автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив та план заходів з його застосування, що додаються.

2. Визначити Міністерство енергетики та вугільної промисловості відповідальним за застосування Технічного регламенту, затвердженого цією постановою, та подання на призначення органів з оцінки відповідності у сфері його діяльності центральному органу виконавчої влади з питань оцінки відповідності.

3. Міністерству екології та природних ресурсів, Міністерству енергетики та вугільної промисловості у двомісячний строк затвердити Порядок взаємодії між Міністерством екології та природних ресурсів та Міністерством енергетики та вугільної промисловості під час проведення перевірок відповідності показників якості і безпечності автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив Технічному регламенту, затвердженому цією постановою.

4. Ця постанова набирає чинності через шість місяців з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 1 серпня 2013 р. № 927

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ
щодо вимог до автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив

Загальна частина

1. Цей Технічний регламент встановлює вимоги до автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив (далі — палива), що виробляються, вводяться в обіг та реалізуються на території України, з метою захисту життя та здоров'я людини, тварин, рослин, національної безпеки, охорони навколишнього середовища та природних ресурсів.

Технічний регламент розроблений з урахуванням Директиви 98/70/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 жовтня 1998 р. і Директиви 2005/33/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 липня 2005 року.

2. Вимоги цього Технічного регламенту не поширюються на:

палива, які мають гарантійний строк зберігання більш як 1 рік, що виробляють та/або постачають згідно з державним замовленням для зберігання на підприємствах державного матеріального резерву. Такі палива не дозволяється реалізовувати через роздрібну мережу автозаправних станцій;

палива, які споживають для власних виробничо-технологічних потреб на нафто- та газовидобувних майданчиках, бурових платформах, нафто- та газопереробних підприємствах і які не дозволяється реалізовувати через роздрібну мережу автозаправних станцій;

автомобільні бензини з об'ємною часткою біоетанолу більш як 10 відсотків;

дизельні палива з об'ємною часткою метилових/етилових естерів жирних кислот більш як 7 відсотків.

3. В цьому Технічному регламенті терміни вживаються в такому значенні:

автомобільний бензин — суміш рідких вуглеводнів, отриманих в процесі переробки нафти, газового конденсату або їх сумішей, яка википає при температурі 30—215 °С та використовується як паливо для двигунів внутрішнього згоряння з примусовим запалюванням паливно-повітряної суміші;

біоетанол — спирт етиловий зневоднений, виготовлений з біомаси або спирту етилового — сирцю для використання як біопалива;

дизельне паливо — суміш рідких вуглеводнів, отриманих в процесі переробки нафти, газового конденсату або їх сумішей, яка википає при температурі 170—360 °С та використовується у двигунах внутрішнього згоряння із запаленням паливно-повітряної суміші від стискання;

дизельне паливо арктичне — дизельне паливо, що використовується при температурі повітря нижче ніж мінус 20 °С;

дизельне паливо зимове — дизельне паливо, що використовується при температурі повітря від 5 °С до мінус 20 °С;

дизельне паливо літнє — дизельне паливо, що використовується при температурі повітря не нижче ніж 5 °С;

добавка (присадка) — речовина, яку додають до палива для надання йому спеціальних якостей або покращення його експлуатаційних та фізико-хімічних властивостей без погіршення екологічних показників;

документ про якість (паспорт якості) палива — документ, що містить дані для ідентифікації та фактичні значення показників якості нафтопродуктів, отримані в результаті лабораторних випробувань, а також інформацію про їх відповідність вимогам нормативних документів;

дослідна партія продукції — сукупність дослідних зразків чи певний обсяг не поштучної продукції, виготовленої за встановлений інтервал часу з метою контролю відповідності продукції визначеним вимогам та прийняття рішення щодо поставлення продукції на виробництво;

екологічний клас (Євро3, Євро4, Євро5) — критерії, за якими визначають рівень екологічної безпеки автомобільного бензину та дизельного палива;

зимовий період — пора року з 16 листопада до 15 березня (чотири місяці);

імпортер — будь-яка фізична чи юридична особа, яка є резидентом України і вводить в обіг на ринку України продукцію походженням з іншої держави та несе відповідальність за її відповідність вимогам цього Технічного регламенту;

котельне паливо (мазут) — рідке залишкове нафтове паливо, що википає при температурі вище ніж 360 °С (за нормальних умов) і використовується в стаціонарних теплових та енергетичних установках;

котельне паливо рідке (паливо пічне побутове рідке) — рідке нафтове паливо, яке отримують з дистилятних фракцій прямої перегонки нафти та вторинних процесів її переробки і застосовують для виробництва теплової енергії в нагрівальних установках невеликої потужності або теплових генераторах середньої потужності;

літній період — пора року з 16 квітня до 15 жовтня (шість місяців);

обіг палива на ринку — переміщення (транспортування) палива від виробника (імпортера, постачальника) до споживача або будь-які дії, пов'язані з транспортуванням, зберіганням, продажем;

октанове число — показник детонаційної стійкості бензину, що визначається шляхом порівняння характеристик горіння випробовуваного бензину та еталонних сумішей ізооктану з н-гептаном, виражений в одиницях еталонної шкали;

партія палива — будь-яка кількість палива однієї марки, що супроводжується одним документом про якість (паспортом якості) палива;

перехідний період — пора року з 16 березня до 15 квітня (один місяць) та з 16 жовтня до 15 листопада (один місяць);

позначення палива — назва та марка нафтопродукту, що містить екологічний клас та символ вмісту біокомпонентів;

покупець — юридична або фізична особа, яка закуповує паливо для його подальшого продажу юридичним або фізичним особам;

постачальник — юридична або фізична особа, яка є резидентом України і здійснює оптове постачання (реалізацію) палива згідно з договором постачання, купівлі-продажу, міни, поставки та іншими цивільно-правовими договорами, що передбачають передачу права власності відповідно до законодавства, та несе відповідальність за його введення в обіг на ринку України та відповідність вимогам цього Технічного регламенту;

продавець — юридична або фізична особа, яка є резидентом України і здійснює роздрібне постачання (реалізацію) палива споживачу відповідно до законодавства та несе відповідальність за його введення в обіг на ринку України та відповідність вимогам цього Технічного регламенту;

споживач — юридична або фізична особа, яка закуповує паливо для власних потреб;

суднове паливо — рідке нафтове паливо, що використовується в суднових силових енергетичних установках;

цетанове число — показник займистості дизельного палива, що визначається періодом затримки займання від стиснення паливно-повітряної суміші, виражений в одиницях еталонної шкали.

4. Для цілей цього Технічного регламенту терміни «національні стандарти» та «нормативний документ» вживаються у значенні, визначеному Законом України «Про стандартизацію»; терміни «випробувальна лабораторія» і «декларація про відповідність» — у значенні, визначеному Законом України «Про підтвердження відповідності»; терміни «орган з оцінки відповідності» і «технічний регламент» — у значенні, визначеному Законом України «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності»; терміни «введення продукції в обіг», «уповноважений представник виготовлювача продукції в Україні», «виробник» і «постачання продукції» — у значенні, визначеному Законом України «Про загальну безпечність нехарчової продукції»; термін «орган державного ринкового нагляду» — у значенні, визначеному Законом України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції».

Вимоги щодо обігу палива на ринку

5. Дозволяється виготовлення, введення в обіг і обіг палив, які відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

6. Під час оптового постачання (реалізації) палива постачальник (продавець) повинен надати покупцеві на його вимогу копію декларації про відповідність.

7. Під час роздрібного постачання (реалізації) палива позначення палив повинне бути розміщено у місцях, доступних для споживача (на паливорозподільчому обладнанні), а також відображено в розрахункових документах.

На вимогу споживача (покупця) продавець повинен надати копію документа про якість (паспорт якості) палива та копію декларації про відповідність.

8. Кожна партія палива, що вводиться в обіг або перебуває в обігу, повинна мати документ про якість (паспорт якості) палива.

9. Документ про якість (паспорт якості) палива повинен містити:

дату видачі і номер документа;

назву, марку палива;

товарний знак підприємства-виробника, його назву та адресу;

назву та адресу постачальника (за наявності);

дату виготовлення палива;

дату відбирання проби та дату проведення випробування;

нормативні значення та фактичні результати випробувань, які підтверджують відповідність марки палива вимогам цього Технічного регламенту;

відомості щодо декларації про відповідність;

посилання на нормативні документи на методи випробування згідно з нормативним документом на паливо;

номер партії (резервуара);

дані про вид та кількість добавок (присадок);

підпис начальника відділу технічного контролювання або керівника лабораторії, яка виконує функції відділу, або уповноваженої особи, завірений печаткою.

10. Вимоги щодо позначення автомобільного бензину і дизельного палива наведені у додатку 1 до цього Технічного регламенту.

Вимоги щодо якості палив

11. Якість палив повинна відповідати вимогам цього Технічного регламенту.

Автомобільні бензини

12. За екологічними показниками встановлено такі екологічні класи автомобільних бензинів: Євро3, Євро4, Євро5.

Автомобільні бензини повинні відповідати вимогам, наведеним у додатку 2 до цього Технічного регламенту.

Забороняється використання в автомобільних бензинах екологічних класів Євро3, Євро4 та Євро5 добавок (присадок), що мають у своєму складі хоча б один з таких компонентів: фосфор, сполуки свинцю та заліза, ароматичні аміни (монометиланіліни, моноетиланіліни тощо).

Також забороняється з 1 січня 2017 р. використання в автомобільних бензинах екологічного класу Євро5 добавок (присадок) з концентрацією марганцю більше ніж 6 міліграмів на один куб. дециметр.

Автомобільні бензини можуть містити барвники та речовини-маркери.

Можливе додавання до автомобільних бензинів добавок (присадок), біоетанолу, етил-трет-бутилового етеру, які не погіршують експлуатаційних показників палива, не впливають негативно на екологічні, енергетичні та економічні показники двигунів, що підтверджено результатами випробувань, та допущені до застосування в установленому порядку.

Дизельне паливо

13. За екологічними показниками встановлено такі екологічні класи дизельного палива: Євро3, Євро4, Євро5.

Дизельне паливо повинно відповідати вимогам, наведеним у додатку 3 до цього Технічного регламенту.

Дизельне паливо може містити барвники та речовини-маркери.

Можливе додавання до дизельного палива добавок (присадок), добавок на основі метилових/етилових естерів жирних кислот, які не погіршують експлуатаційних показників палива, не впливають негативно на екологічні, енергетичні та економічні показники двигунів, що підтверджено результатами випробувань, та допущені до застосування в установленому порядку.

Суднові палива

14. Суднові палива повинні відповідати вимогам, наведеним у додатку 4 до цього Технічного регламенту.

Можливе додавання до суднових палив добавок (присадок), добавок на основі метилових/етилових естерів жирних кислот, які не погіршують експлуатаційних показників палива, не впливають негативно на екологічні, енергетичні та економічні показники двигунів, що підтверджено результатами випробувань, та допущені до застосування в установленому порядку.

З 1 січня 2017 р. забороняється виробництво і введення в обіг суднових палив з вмістом сірководню більше ніж 0,0002 відсотка.

Котельні палива (мазути)

15. Котельні палива (мазути) повинні відповідати вимогам, наведеним у додатку 5 до цього Технічного регламенту.

Можливе додавання до котельних палив (мазутів) добавок (присадок), добавок на основі метилових/етилових естерів жирних кислот, що не погіршують експлуатаційних та екологічних показників палива та допущені до застосування в установленому порядку.

З 1 січня 2017 р. забороняється виробництво і введення в обіг котельних палив (мазутів) із вмістом сірки більше ніж 1 відсоток масовий.

Котельне паливо рідке (паливо пічне побутове рідке)

16. Котельне паливо рідке (паливо пічне побутове рідке) повинне відповідати вимогам, наведеним у додатку 5 до цього Технічного регламенту.

Можливе додавання до котельного палива рідкого (палива пічного побутового рідкого) добавок (присадок), добавок на основі метилових/етилових естерів жирних кислот, які не погіршують експлуатаційних та екологічних показників палива та допущені до застосування в установленому порядку.

З 1 січня 2017 р. забороняється виробництво і введення в обіг котельного палива рідкого (палива пічного побутового рідкого) з вмістом сірки більше ніж 1 відсоток масовий.

Оцінка відповідності

17. Для проведення оцінки відповідності виробник або уповноважений представник застосовує процедуру оцінки відповідності, яку встановлено Технічним регламентом модулів оцінки відповідності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2003 р. № 1585 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 41, ст. 2175; 2011 р., № 67, ст. 2581), для:

палив, що виробляють або імпортують партіями, — за модулем F1;

палив, що виробляють дослідними партіями, — за модулем F1;

палив, що виробляють серійно, — за модулем A1.

18. Виробник або уповноважений представник розробляє технічну документацію, яка повинна містити інформацію про виробництво і застосування палив і за якою можливо оцінити відповідність палив вимогам цього Технічного регламенту.

До технічної документації додаються:

технологічний регламент або інструкція на виробництво, або технологія виробництва;

акт впровадження у серійне виробництво продукції;

акти приймання дослідної партії та протоколи випробувань продукції.

Для палив, які містять у своєму складі добавки (присадки), до технічної документації також додаються:

документ про допуск до застосування добавки (присадки) у відповідному типі палива, дані щодо вмісту в паливі;

паспорт безпечності добавки (присадки);

інформація про місцезнаходження юридичної особи виробника.

19. За результатами проведення оцінки відповідності виробник або уповноважений представник складає декларацію про відповідність за формою згідно з додатком 6 до цього Технічного регламенту.

20. Перед введенням в обіг палив на документ про якість (паспорт якості) палива виробником повинен бути нанесений національний знак відповідності, який підтверджує відповідність палива вимогам цього Технічного регламенту, так, щоб забезпечувалася його видимість, розбірливість та незмивність.

Зображення національного знака відповідності повинно відповідати його опису, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2001 р. № 1599 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 49, ст. 2188).

У разі проведення оцінки відповідності призначеним органом з оцінки відповідності до національного знака відповідності додається його ідентифікаційний код.

У разі зменшення або збільшення зображення національного знака відповідності повинні бути дотримані пропорції, встановлені в описі.

Нанесення будь-якого іншого маркування, здатного ввести в оману треті сторони щодо значення та форми національного знака відповідності, забороняється. Будь-яке інше маркування може бути нанесене за умови непогіршення видимості та розбірливості національного знака відповідності.

21. Виробник або уповноважений представник зберігає технічну документацію та декларацію про відповідність протягом 10 років після виготовлення останньої партії палива і надає їх для перевірки відповідним органам державного ринкового нагляду в установлених законодавством випадках.

У разі коли виробник не є резидентом України та не має уповноваженого представника в Україні, такі зобов'язання покладаються на особу, яка ввела паливо в обіг на ринку України.

22. Органи з оцінки відповідності, призначені центральним органом виконавчої влади з питань оцінки відповідності за пропозицією Міненерговугілля, проводять оцінку відповідності.

Забезпечення відповідності вимогам якості та безпеки палив

23. Безпека палива забезпечується додержанням вимог, установлених цим Технічним регламентом.

24. Правила та методи досліджень (випробувань), в тому числі відбору проб, необхідних для виконання вимог цього Технічного регламенту, та проведення оцінки відповідності, встановлюються національними стандартами, а в разі їх відсутності (до прийняття національних стандартів) — діючими нормативними документами.

Випробування палив для підтвердження виконання вимог цього Технічного регламенту проводяться акредитованими випробувальними лабораторіями, визначеними у встановленому Міненерговугіллям порядку.

Захисні застереження

25. Протягом трьох років з дня набрання чинності цим Технічним регламентом допускають в обіг паливо, яке відповідає нормативному документу, згідно з яким воно виготовлене, та яке виготовлене і прийняте для обігу до дня вступу в дію цього Технічного регламенту.

26. Встановити кінцевий строк введення в обіг автомобільних бензинів та дизельного палива:

екологічного класу Євро3 — до 31 грудня 2015 р.;

екологічного класу Євро4 — до 31 грудня 2017 р.;

екологічного класу Євро5 — не обмежений.

Додаток 1
до Технічного регламенту

ВИМОГИ
щодо позначення автомобільного бензину і дизельного палива

1. Позначення автомобільних бензинів включає назву і марку бензину та містить такі групи знаків, розташовані у визначеній послідовності через дефіс:

перша група — літера А, позначення бензину для автомобільних двигунів з примусовим/іскровим запалюванням;

друга група — цифрове позначення октанового числа автомобільного бензину (80, 92, 95, 98) за дослідним методом;

третя група — символи екологічного класу: Євро3, Євро4, Євро5;

четверта група — символ визначення вмісту біоетанолу: Е5, Е7, Е10.

Приклад позначення автомобільного бензину з октановим числом 95 екологічного класу Євро4 з вмістом біоетанолу до 7 відсотків: бензин автомобільний А-95-Євро4-Е7.

2. Позначення дизельного палива включає такі групи знаків, розташовані у визначеній послідовності через дефіс:

перша група — літери ДП, позначення дизельного палива для автомобільних дизельних двигунів;

друга група — літерне позначення кліматичного періоду: Л (літнє), З (зимове), Арк (арктичне);

третя група — символи екологічного класу: Євро3, Євро4, Євро5;

четверта група — символ визначення вмісту метилових/етилових естерів жирних кислот: В0 (за їх відсутності), В5, В7.

Приклад позначення дизельного палива зимового екологічного класу Євро4 з вмістом метилових/етилових естерів жирних кислот до 7 відсотків: паливо дизельне ДП-З-Євро4-В7.

3. Позначення палива може включати торгову марку (товарний знак) виробника.

Приклад позначення автомобільного бензину торгової марки «ХХХ» з октановим числом 95 екологічного класу Євро4 з вмістом біоетанолу до 10 відсотків: бензин автомобільний марки ХХХ А-95-Євро4-Е10.

Додаток 2
до Технічного регламенту

ВИМОГИ
щодо характеристик автомобільного бензину

Назва показника	Одиниця виміру	Значення норм за екологічним класом		
		Євро3	Євро4	Євро5
Вміст сірки	міліграмів на один кілограм	не більше 150	не більше 50	не більше 10
Об' ємна частка бензолу	відсотків	не більше 1	не більше 1	не більше 1
Концентрація свинцю	міліграмів на один куб. дециметр	не більше 5	не більше 5	не більше 5
Масова частка кисню:	відсотків			
для бензинів Е5, Е7		не більше 2,7	не більше 2,7	не більше 2,7
для бензинів Е10		не більше 3,7	не більше 3,7	не більше 3,7
Об' ємна частка вуглеводнів:	—“—			
ароматичних		не більше 42	не більше 35	не більше 35
олефінових		не більше 18	не більше 18	не більше 18
Детонаційна стійкість:				
октанове число за дослідним методом:	одиниць			
для бензинів марки А-80		не менше 80	не менше 80	
для бензинів марки А-92		не менше 92	не менше 92	не менше 92
для бензинів марки А-95		не менше 95	не менше 95	не менше 95
для бензинів марки А-98		не менше 98	не менше 98	не менше 98
октанове число за моторним методом:	—“—			
для бензинів марки А-80		не менше 76	не менше 76	
для бензинів марки А-92		не менше 82,5	не менше 82,5	не менше 82,5
для бензинів марки А-95		не менше 85	не менше 85	не менше 85
для бензинів марки А-98		не менше 88	не менше 88	не менше 88
Тиск насиченої пари:	кілопаскалів			
у літній період		в межах 45—80	в межах 45—80	в межах 45—80
у зимовий період		в межах 60—100	в межах 60—100	в межах 60—100
у перехідний період		в межах 50—90	в межах 50—90	в межах 50—90
Об' ємна частка біоетанолу:	відсотків			
для бензинів Е5		не більше 5	не більше 5	не більше 5
для бензинів Е7		понад 5 та не більше 7	понад 5 та не більше 7	понад 5 та не більше 7
для бензинів Е10		понад 7 та не більше 10	понад 7 та не більше 10	понад 7 та не більше 10

Примітка. 1. Для бензинів Е5 і Е7 додатково дозволяється використання інших, крім біоетанолу, кисневмісних добавок (метанолу — до 3 відсотків, ізопропілового спирту — до 10 відсотків, ізобутилового спирту — до 10 відсотків, третбутилового спирту — до 7 відсотків, простих етерів — до 15 відсотків, інших органічних кисневих сполук з температурою кінця кипіння не вище ніж 210 °С — до 10 відсотків) за умови, що масова частка кисню не перевищуватиме 2,7 відсотка.
2. Для бензинів Е10 додатково дозволяється використання інших, крім біоетанолу, кисневмісних добавок (метанолу — до 3 відсотків, ізопропілового спирту — до 12 відсотків, ізобутилового спирту — до 15 відсотків, третбутилового спирту — до 15 відсотків, простих етерів — до 22 відсотків, інших органічних кисневих сполук з температурою кінця кипіння не вище ніж 210 °С — до 15 відсотків) за умови, що масова частка кисню не перевищуватиме 3,7 відсотка.

Додаток 3
до Технічного регламенту

ВИМОГИ
щодо характеристик дизельного палива

Назва показника	Одиниця виміру	Значення норм за екологічним класом		
		Євро3	Євро4	Євро5
Вміст сірки	міліграмів на один кілограм	не більше 350	не більше 50	не більше 10
Температура спалаху в закритому тиглі	градусів	не нижче 40	не нижче 55	не нижче 55
Фракційний склад —95 відсотків об' ємних переганяється при температурі	—“—	не вище 360	не вище 360	не вище 360
Масова частка поліциклічних ароматичних вуглеводнів	відсотків	не більше 11	не більше 11	не більше 8
Цетанове число:	одиниць			
дизельного палива літнього		не менше 51	не менше 51	не менше 51
дизельного палива зимового		не менше 49	не менше 49	не менше 49
дизельного палива арктичного		не менше 48	не менше 48	не менше 48
Гранична температура фільтрованості:	градусів			
дизельного палива літнього		не вище мінус 5	не вище мінус 5	не вище мінус 5
дизельного палива зимового		не вище мінус 20	не вище мінус 20	не вище мінус 20
дизельного арктичного палива		не вище мінус 30	не вище мінус 30	не вище мінус 30
Змащувальна здатність (діаметр плями зносу при температурі 60°С)	мікрометрів	не більше 460	не більше 460	не більше 460
Об' ємна частка метилових/етилових естерів жирних кислот:	відсотків			
для дизельних палив В0		0	0	0
для дизельних палив В5		не більше 5	не більше 5	не більше 5
для дизельних палив В7		понад 5 та не більше 7	понад 5 та не більше 7	понад 5 та не більше 7

Примітка. 1. Об'ємна частка метилових/етилових естерів жирних кислот визначається у разі їх додавання до дизельного палива.

2. При температурі навколишнього природного середовища нижче мінус 20°С не рекомендовано використання в дизельному паливі метилових/етилових естерів жирних кислот.

Додаток 4
до Технічного регламенту

ВИМОГИ
щодо характеристик суднових палив

Назва показника	Одиниця виміру	Значення норм
Густина при температурі 15°С	кілограмів на один куб. метр	не більше 900
В' язкість кінематична при температурі 40°С	кв. міліметрів на секунду	в межах 1,4 —11
Температура спалаху в закритому тиглі	градусів	не нижче 60
Температура застигання:	—“—	
зимового палива		не вище мінус 6
літнього палива		не вище 0
Масова частка сірки	відсотків	не більше 2 (до 31 грудня 2013 р.) не більше 1,5 (з 1 січня 2014 р.) не більше 1 (з 1 січня 2017 р.) не більше 0,5 (з 1 січня 2020 р.)
Цетановий індекс не менше	одиниць	не менше 35
Зольність не більше	відсотків масових	не більше 0,01
Вміст сірководню не більше	—“—	не більше 0,0002 (з 1 січня 2017 р.)

Додаток 5
до Технічного регламенту

ВИМОГИ
щодо характеристик котельних палив (мазутів та пічного побутового рідкого)

Назва показника	Одиниця виміру	Значення норм для видів палив	
		пічне побутове рідке	мазут
Масова частка сірки:	відсотків		
низькосірчистого палива		не більше 0,5	не більше 0,5
малосірчистого палива			не більше 1
сірчистого палива		не більше 1,1	не більше 2
високосірчистого палива			не більше 3,5
Температура спалаху у відкритому тиглі	градусів	не нижче 45	не нижче 90
В' язкість:			
умовна при температурі 80°С	умовних градусів		не більше 16
кінематична при температурі 20°С	кв. міліметрів на секунду	не більше 8	
Зольність:	відсотків		
малозольного палива		не більше 0,02	не більше 0,05
зольного палива			не більше 0,14
Густина при температурі 20°С	кілограмів на один куб. метр	в межах 830—900	в межах 870—1100
Температура застигання*	градусів	не вище мінус 15	не вище 25
для мазуту із парафінистої та високопарафінистої нафти			не вище 42
Теплота згоряння (нижча) в перерахунку на сухе паливо (не бракувальна):	кДж на один кілограм		
низькосірчистого, малосірчистого і сірчистого палива		не менше 40100	не менше 40530
високосірчистого палива			не менше 39900
Масова частка води	відсотків	сліди	не більше 1

*У період з 1 квітня до 1 жовтня дозволяється вводити в обіг паливо пічне побутове рідке з температурою застигання не вище мінус 5°С.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 1 серпня 2013 р. № 927

ПЛАН ЗАХОДІВ
із застосування Технічного регламенту щодо вимог до автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив

Найменування заходу	Відповідальні за виконання	Строк виконання
1. Розроблення та актуалізація національних стандартів, у тому числі гармонізованих з міжнародними та європейськими, на палива та на методи випробувань палив	Міненерговугілля Мінекономрозвитку	постійно
2. Формування та публікування переліку стандартів, які в разі добровільного застосування є доказом відповідності палив вимогам Технічного регламенту	Мінекономрозвитку Міненерговугілля	—“—
3. Призначення органів з оцінки відповідності	—“—	—“—
4. Внесення у разі потреби змін до Технічного регламенту	Міненерговугілля Мінприроди Мінекономрозвитку	—“—
5. Забезпечення обов' язкового застосування вимог Технічного регламенту	Міненерговугілля Держекоінспекція Міндоходів Мінприроди	починаючи з 2014 року
6. Розроблення та затвердження Порядку визначення випробувальних лабораторій	Міненерговугілля	вересень 2013 року
7. Розроблення та впровадження системи моніторингу якості палива в Україні	Міненерговугілля Мінекономрозвитку Держекоінспекція	починаючи з 2014 року

Додаток 6 — на сайті «УК»

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 жовтня 2013 р. № 944
Київ

Про схвалення Концепції Державної цільової програми розвитку аеропортів на період до 2023 року

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Схвалити Концепцію Державної цільової програми розвитку аеропортів на період до 2023 року, що додається.

Визначити державним замовником Програми Міністерство інфраструктури.

2. Міністерству інфраструктури разом із заінтересованими центральними органами виконавчої влади розробити і подати у тримісячний строк Кабінетові Міністрів України проект Державної цільової програми розвитку аеропортів на період до 2023 року.

3. Визнати такими, що втратили чинність, акти Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ОРІЄНТИР № 2

СХВАЛЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 30 жовтня 2013 р. № 944

КОНЦЕПЦІЯ
Державної цільової програми розвитку аеропортів на період до 2023 року

Визначення проблеми, на розв'язання якої спрямована Програма

Авіація — одна з найважливіших галузей національної економіки, ефективне функціонування якої є необхідною умовою стабілізації, структурних перетворень, розвитку та провадження зовнішньоекономічної діяльності, задоволення потреби населення в перевезеннях, забезпечення захисту національних інтересів України.

Приведення інфраструктури авіаційного транспорту у відповідність з міжнародними вимогами — важлива складова стратегії держави, спрямованої на забезпечення конкурентоспроможності України на світовому ринку.

Згідно з прогнозом Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО), у період з 2012 по 2023 рік загальний попит на повітряні перевезення в середньому щороку зростатиме на 4—5 відсотків. Світовий парк повітряних суден значно збільшуватиметься і у період до 2023 року обсяг пасажирських повітряних перевезень через українські аеропорти зросте майже в 2,8 раза порівняно з 2012 роком.

За 2012 рік пасажиропотік у вітчизняних аеропортах збільшився на 13,2 відсотка і становив 14,1 млн. осіб. Прогнозований обсяг повітряних перевезень в Україні становитиме у 2015 році 20,1 млн. пасажирів, а у 2023 році — 38,8 млн. пасажирів.

Світовий досвід свідчить, що аеропорт має можливість самостійно забезпечувати свою сертифікаційну придатність та розвиток інфраструктури в разі, якщо обсяг його перевезень становить на рік не менш як 2 млн. пасажирів. В Україні у 2012 році пасажиропотік тільки в аеропорту «Бориспіль» становив 8,5 млн. пасажирів, в інших аеропортах — максимум 1,1 млн. пасажирів.

Основними аеропортами України є «Бориспіль», «Дніпропетровськ», «Донецьк», «Київ» (Жуляни), «Львів», «Одеса», «Сімферополь», «Харків», які у 2012 році забезпечили обслуговування 98 відсотків загального обсягу пасажирських повітряних перевезень в Україні.

На території України також функціонують такі аеропорти, як «Вінниця», «Запоріжжя», «Івано-Франківськ», «Кіровоград», «Миколаїв», «Луганськ», «Полтава», «Рівне», «Суми», «Тернопіль», «Ужгород», «Хмельницький», «Чернівці», «Черкаси», «Бердянськ», «Маріуполь», «Херсон», «Керч», «Кривий Ріг», «Севастополь», та аеродроми, які не входять до складу аеропортів, зокрема «Київ/Антонов-1», «Київ/Антонов-2», «Джанкой», «Харків» (Сокольники), «Біла Церква», «Бородянка», «Васильків», «Заводське», «Кременчук», «Озерне» (Житомир), «Лиманське», «Київ» (Чайка).

У рамках підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу за державні кошти було проведено реконструкцію таких аеропортів, як «Бориспіль», «Харків», «Київ» (Жуляни), «Львів» та «Донецьк». Аеродроми аеропортів комунальної форми власності «Харків», «Київ» (Жуляни) та «Донецьк» необхідно передати до державної власності як компенсація державі коштів, витрачених на їх розбудову та реконструкцію.

У більшості аеропортів аеродроми, аеродромні споруди та обладнання не відповідають вимогам, установленим для належного обслуговування сучасних повітряних суден, у тому числі широкофюзеляжних. Пасажирські термінали та інфраструктура аеропортів не в змозі забезпечити належне обслуговування пасажирів та повітряних перевізників, що стримує зростання обсягу перевезень.

Недостатні геометричні розміри, несуча спроможність елементів аеродромів, пропускна спроможність термінальних комплексів, розвиток інфраструктури аеропортів унеможливлюють застосовування новітніх технологій, не дають змоги задовольнити попит на послуги авіаційного транспорту згідно з міжнародними стандартами.

Разом з тим існує проблема недоступності аеропортів для осіб з вадами зору, слуху і порушеннями опорно-рухового апарату та інших маломобільних груп населення, що полягає у відсутності доступності для зазначеної категорії осіб як до фізичних об'єктів аеропорту, так і до послуг, що в них надаються.

Аналіз причин виникнення проблеми та обґрунтування необхідності її розв'язання програмним методом

У середині 90-х років спостерігалося значне зниження обсягу повітряних перевезень: кількість відправлених пасажирів зменшилася в 11,5 раза (з 15 млн. у 1990 році до 1,3 млн. у 1999 році), а у ряді аеропортів — в десятки разів. Це пов'язано з економічною кризою в Україні в зазначений період, з різким зниженням реальних доходів населення, розривом економічних зв'язків з країнами СНД. Тільки починаючи з 2000 року намітилася тенденція до зростання обсягу повітряних перевезень, відбувся перерозподіл пасажирських потоків між аеропортами. Так, в аеропорту «Бориспіль» в 2012 році здійснено обслуговування пасажирів у кількості 60 відсотків загального обсягу пасажиропотоку українських аеропортів.

За останні 20 років основні засоби виробництва морально та фізично застаріли, зменшився ресурс аеродромного покриття, авіаційної наземної техніки, споруд та обладнання.

На даний час економічно самодостатнім є тільки аеропорт «Бориспіль». Основна частина інших аеропортів лише підтримує свою сертифікаційну придатність, але у зв'язку з відсутністю власних коштів не може проводити в значних обсягах заходи з реконструкції та модернізації.

Міжнародні нормативні документи передбачають забезпечення необхідного технічного рівня засобів навігації, аеродромного обладнання, авіаційної наземної техніки, засобів обслуговування пасажирів, багажу та вантажу. Виконання вимог зазначених документів потребує залучення значних інвестицій, яких аеропорти не мають, а фінансування як з боку держави, так і з боку органів місцевого самоврядування недостатнє.

На сьогодні в Україні є чинними такі державні програми: Державна цільова соціальна програма розвитку в Україні спортивної та туристичної інфраструктури у 2011—2022 роках, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 29 червня 2011 р. № 707 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 51, ст. 2039), Державна програма активізації розвитку економіки на 2013—2014 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 27 лютого 2013 р. № 187 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 24, ст. 807), та Державна цільова соціальна програма підготовки та проведення в Україні фінального турніру чемпіонату Європи 2015 року з баскетболу, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 2 жовтня 2013 р. № 793 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 86, ст. 3186), які тільки частково стосуються розбудови окремих аеропортів.

Відсутність окремої нової довгострокової Державної цільової програми розвитку аеропортів в подальшому може призвести до зниження обсягів повітряних перевезень, рівня авіаційної безпеки та погіршення стану інфраструктури аеропортів.

Таким чином, існує нагальна потреба у розв'язанні проблеми шляхом розроблення програмного документа, виконання якого дасть змогу створити сприятливі умови для розвитку українських аеропортів, розбудови їх інфраструктури на сучасному міжнародному рівні, що приведе до позитивного економічного ефекту для держави в цілому.

Мета Програми

Метою Програми є задоволення потреб держави у забезпеченні стабільного розвитку авіаційної галузі, приведення інфраструктури авіаційного транспорту у відповідність з міжнародними вимогами, забезпечення набуття Україною статусу транзитної держави з урахуванням її унікального географічного розташування, підвищення ефективності управління державним майном.

Визначення оптимального варіанта розв'язання проблеми на основі порівняльного аналізу можливих варіантів

На даний час відсутність фінансування заходів з модернізації та розвитку аеропортів призводить до критичного стану основних фондів та інфраструктури авіаційних підприємств. Практично в більшості аеропортів проводився лише поточний ремонт та утримувалися в робочому стані технічні засоби і обладнання, що негативно впливає на безпеку авіації в цілому. Тому зволікання з прийняттям конструктивних рішень стосовно зазначеної проблеми може призвести до критичного стану та вкрай негативних наслідків в авіаційній галузі.

Одним з можливих варіантів розв'язання проблеми є здійснення модернізації інфраструктури аеропортів шляхом виконання вже існуючих державних цільових програм. Однак такі програми спрямовані на короткостроковий розвиток аеропортів та не містять завдань і заходів розвитку галузі у цілому.

З метою забезпечення комплексного загальнодержавного підходу до розвитку авіаційної галузі та виконання завдання із створення мережі аеропортів з розвинутою інфраструктурою та з різними ефективними формами управління, удосконаленою системою сертифікації та ліцензування пропонується оптимальний варіант розв'язання проблеми шляхом розроблення завдань та заходів довгострокової програми розвитку аеропортів України до 2023 року, виконання яких дасть змогу створити необхідні умови для модернізації та ефективного функціонування суб'єктів авіаційної діяльності, а також матиме позитивний економічний ефект для розвитку усіх регіонів України. Досягнення мети такої програми можливе шляхом успішного виконання її завдань та заходів за кожним аеропортом окремо.

Сьогодні уряди більшості країн СНД приймають рішення щодо комплексного стратегічного розвитку цивільної авіації з метою підвищення рівня конкурентоспроможності своєї країни на світовому ринку авіаційних перевезень. Як приклад, можна навести Туркменістан, який нещодавно прийняв національну програму розвитку цивільної авіації на період з 2012 до 2030 року. Відповідно до зазначеної програми планується збільшити пропускну спроможність існуючих аеропортів, здійснити закупівлю сучасної техніки та обладнання, провести навчання персоналу, поліпшити якість надання послуг, придбання нових сучасних літаків, підвищити рівень авіаційної безпеки, побудувати нові аеропорти та здійснити реконструкцію існуючих. Також цікавий досвід сусідньої держави — Республіки Туреччина, яка завдяки своїй ефективній політиці сприяння розвитку авіації посіла одне з провідних місць у світі в зазначеній галузі та успішно конкурує з такими розвинутими авіаційними державами, як Німеччина, Франція, Великобританія. Стратегічний план Туреччини полягає у будівництві трьох нових аеропортів загальною пропускною спроможністю більш як 150 млн. пасажирів на рік та збільшенні загального пасажиропотоку країни до 350 млн. пасажирів, у той час коли у 2012 році в аеропортах України обслуговано близько 14,1 млн. пасажирів.

З метою підвищення ефективності роботи аеропортів, створення сприятливих умов для залучення інвестицій об'єкти інфраструктури аеропортів (крім аеродромів та аеродромних об'єктів), а також окремі об'єкти інфраструктури аеропортів, призначені для наземного обслуговування повітряних суден, пасажирів, екіпажів, обробки багажу, пошти, вантажу (що не входять до складу аеродромів та аеродромних об'єктів), можуть в установленому законодавством порядку передаватися в концесію, оренду, управління, спільну діяльність або відчужуватися за умови, що не змінюється цільове призначення таких об'єктів. Отже, необхідно на державному рівні прийняти програму підтримки розбудови аеродромних комплексів, що дасть можливість на практиці реалізовувати державно-приватне партнерство у галузі цивільної авіації та підвищити рівень конкурентоспроможності України як авіаційної держави у світі.

Шляхи і способи розв'язання проблеми, строк виконання Програми

Проблему передбачається розв'язати шляхом:

забезпечення будівництва, реконструкції та модернізації, зокрема:

- аеродромів та аеродромних об'єктів (злітно-посадкових смуг, перонів, руліжних доріжок, засобів світлосигнального, радіотехнічного, метеорологічного обладнання, інших об'єктів, що належать до аеродромних);

- об'єктів інфраструктури аеропортів (пасажирські та вантажні термінальні комплекси, цехи бортового харчування, об'єкти забезпечення авіаційним паливом), об'єктів неавіаційної діяльності тощо;

- об'єктів наземної інфраструктури, що належать українським повітряним перевізникам (ангарні комплекси, авіаційно-технічні бази, навчально-тренажерні центри, профілакторії, адміністративні будівлі, складські об'єкти), за рахунок їх власних коштів;

- аеродромів спільного використання та їх об'єктів за погодженням з відповідними органами державної влади, у сфері управління яких перебувають такі аеродроми, або органами місцевого самоврядування, у власності яких перебувають такі аеродроми;

створення умов для доступності інфраструктури аеропортів та відповідних послуг з обслуговування пасажирів для маломобільних груп населення шляхом встановлення вимог до аеропортів, у тому числі щодо обов'язкової наявності у кожному з них амбулаторного ліфта;

забезпечення з урахуванням змін, що відбулися під час будівництва, реконструкції та модернізації аеропортів (як приклад — будівництво інвесторами пасажирських термінальних комплексів та інших об'єктів інфраструктури аеропортів в аеропортах «Харків», «Жуляни», «Дніпропетровськ», «Одеса»):

- розподілу комплексу споруд та об'єктів аеропортів на аеродроми/аеродромні об'єкти та об'єкти, що не належать до аеродромних, з визначенням їх балансоутримувача в порядку, передбаченому законодавством;

- створення та розвитку єдиної державної мережі аеродромів в результаті об'єднання аеродромів та передачі аеродромів державної і комунальної форми власності на баланс державного підприємства сфери управління Мінінфраструктури;

збереження у державній власності аеродромів аеропортів «Бориспіль» та «Львів»;

повернення у державну власність аеродромів аеропортів «Дніпропетровськ», «Жуляни», «Харків», «Одеса», «Донецьк», «Сімферополь»;

повернення у державну власність та збереження в ній інших аеродромів та аеродромних об'єктів, у тому числі у разі їх будівництва, реконструкції за рахунок державних коштів (або кредитних коштів, залучених під державні гарантії);

експлуатації аеродромів на підставі договору з державним підприємством — балансоутримувачем аеродромів;

розвитку, експлуатації та утримання аеродромів за рахунок аеропортових зборів та інших не заборонених законодавством джерел;

визначення фінансово-правових відносин між державним підприємством — балансоутримувачем аеродромів та експлуатантом аеропортів щодо використання, утримання та розвитку аеродромів;

передачі з комунальної в державну власність аеродромів, будівництво та реконструкція яких здійснені за рахунок державних коштів (або кредитних коштів, залучених під державні гарантії) в рамках виконання Державної цільової програми з підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу з урахуванням зобов'язань органів місцевого самоврядування щодо передачі збудованих/реконструйованих аеродромних об'єктів у державну власність, а також Державної програми активізації розвитку економіки на 2013—2014 роки та Державної цільової соціальної програми підготовки та проведення в Україні фінального турніру чемпіонату Європи 2015 року з баскетболу;

передачі аеродромних та аеропортових об'єктів, що збудовані або реконструйовані під час виконання Державної цільової програми з підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, Державної цільової соціальної програми підготовки та проведення в Україні фінального турніру чемпіонату Європи 2015 року з баскетболу, Державної програми активізації розвитку економіки на 2013—2014 роки, із сфери управління Укрєвроінфрапроекту до сфери управління Мінінфраструктури;

створення правових, організаційних та економічних передумов для авіакомпаній, які базуються в аеропортах;

забезпечення залучення приватних інвестицій у розвиток аеропортів, зокрема об'єктів інфраструктури аеропортів, що призначені для наземного обслуговування повітряних суден, пасажирів, екіпажів, обробки багажу, пошти, вантажу, для технічного обслуговування повітряних суден, кейтерингу, об'єктів забезпечення авіаційним паливом та неавіаційної діяльності шляхом їх надання (крім аеродромів та аеродромних об'єктів) інвесторам в оренду, концесію, управління, спільну діяльність або відчуження таких об'єктів чи корпоративних прав на них (крім аеродромів та аеродромних об'єктів), в порядку, передбаченому законодавством;

забезпечення створення правових та організаційних передумов для залучення інвесторів до розвитку аеропортів як експлуатантів аеропортів;

забезпечення рівності прав усіх суб'єктів авіаційної діяльності незалежно від форми власності, що провадять діяльність в аеропортах України;

вирішення питання щодо підписання між Україною та Європейським Союзом угоди про Спільний авіаційний простір та здійснення процесу лібералізації ринку міжнародних авіаційних перевезень;

проведення органами державної влади, органами місцевого самоврядування, землевласниками та землекористувачами інвентаризації земель аеропортів та аеродромів;

залучення вітчизняних та міжнародних фахівців для розроблення генеральних планів розвитку аеропортів, визначення оптимальних проектів їх реконструкції;

виконання інших заходів, визначених центральними органами виконавчої влади у межах їх повноважень та нормативно-правовими актами.

З метою комплексного підходу до розв'язання проблем розвитку авіації та транспортної інфраструктури країни в цілому під час проведення робіт з будівництва, реконструкції та модернізації інфраструктури аеропортів необхідно передбачати її інтеграцію з інфраструктурою міського та залізничного транспорту у частині проведення ліній швидкісного наземного транспорту від аеропортів/аеродромів до залізничних та автовокзалів, центральних районів міст та з метою створення цілісних транспортних вузлів з поєднанням різних видів транспорту.

Під час розроблення проекту Програми визначатимуться конкретні об'єкти, в яких буде проведено будівництво, реконструкцію або модернізацію, а також враховуватимуться завдання і заходи, що повинні виконуватися в рамках Державної програми активізації розвитку економіки на 2013—2014 роки, Державної цільової соціальної програми розвитку в Україні спортивної та туристичної інфраструктури у 2011—2022 роках та Державної цільової соціальної програми підготовки та проведення в Україні фінального турніру чемпіонату Європи 2015 року з баскетболу.

Очікувані результати виконання Програми, визначення її ефективності

Виконання Програми дасть змогу забезпечити:

збільшення загального пасажиропотоку до рівня 28 млн. пасажирів до 2023 року (більш як у 2 рази порівняно з 2012 роком);

збільшення пропускної спроможності аеропортів утричі, а також приведення їх якісного рівня до міжнародних стандартів;

зменшення часу на обслуговування кожного повітряного судна до 35—40 хвилин;

підвищення удвічі транзитного потенціалу головних міжнародних авіаційних транспортних вузлів країни як запоруки успішного розвитку аеропортів;

активізацію державно-приватного партнерства з утримання та експлуатації аеропортів та створення сприятливого інвестиційного клімату для розвитку авіаційної галузі;

розвиток неавіаційної діяльності аеропортів до 60 відсотків загальних доходів аеропортів;

збільшення частки авіаційних перевізників, що працюють за моделлю «лоу-кост», до 50 відсотків загального ринку авіаційних перевезень;

створення не менш 1900 додаткових робочих місць.

Оцінка фінансових ресурсів, необхідних для виконання Програми

Загальна планова потреба у залученні коштів для забезпечення розвитку аеропортів до 2023 року становить більш як 15,3 млрд. гривень, при цьому 11,2 млрд. гривень для забезпечення розвитку аеродромів та аеродромних об'єктів за рахунок інших джерел, у тому числі залучених під державні гарантії, надані в установленому законодавством порядку, у межах і за напрямами, що визначені законом про Державний бюджет України на відповідний рік, та близько 4,1 млрд. гривень для забезпечення розвитку об'єктів інфраструктури аеропортів, що не належать до аеродромних, за рахунок коштів приватних інвесторів.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 30 жовтня 2013 р. № 944

ПЕРЕЛІК
актів Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 березня 2008 р. № 506 «Про схвалення Концепції Державної цільової програми розвитку аеропортів на період до 2020 року» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 25, ст. 798).

2. Пункт 2 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 22 липня 2009 р. № 793 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 59, ст. 2067).

3. Пункт 2 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 16 червня 2010 р. № 466 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 45, ст. 1486).

4. Пункт 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 854 «Про передачу цілісного майнового комплексу державного підприємства «Міжнародний аеропорт Запоріжжя» у власність територіальної громади м. Запоріжжя та внесення зміни до розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 березня 2008 р. № 506» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 84, ст. 3397).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 жовтня 2013 р. № 948
Київ

Про затвердження Програми модернізації систем теплопостачання на 2014—2015 роки

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Програму модернізації систем теплопостачання на 2014—2015 роки (далі — Програма), що додається.

2. Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства і Міністерству фінансів для виконання завдань і заходів Програми:

передбачати під час складання проекту Державного бюджету України на відповідний рік обсяги бюджетних призначень виходячи з можливостей державного бюджету та інші джерела фінансування;

забезпечити підготовку та затвердження необхідних нормативно-правових актів.

3. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям:

враховувати положення Програми під час розроблення регіональних програм модернізації систем теплопостачання;

передбачати у місцевих бюджетах видатки, необхідні для виконання завдань і заходів Програми.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ОРІЄНТИР № 2

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 жовтня 2013 р. № 948

ПРОГРАМА
модернізації систем теплопостачання на 2014—2015 роки

Загальна частина

На даний час в Україні питання теплозабезпечення населених пунктів вирішується таким чином:

у великих і малих містах найбільш поширені системи централізованого теплопостачання об'єктів житлового і громадського призначення, які переважно створювалися у період масового житлового будівництва (60-ті — початок 80-х років минулого століття) і з того часу практично не оновлювались;

у невеликих містах і окремих районах великих міст, у яких відсутні централізовані системи теплопостачання, а також у газифікованих селищах теплозабезпечення житлових і громадських об'єктів здійснюється автономними котельнями (побудинковими для багатоквартирних будинків, адміністративних будівель і об'єктів соціального призначення) або індивідуальними (поквартирними) котлами;

у негазифікованих районах міст і в селах опалювання індивідуальних садибних будинків здійснюється печами, що працюють на твердому паливі або дровах.

Отже, теплопостачання близько 55 відсотків населення країни здійснюється з використанням систем централізованого теплопостачання, майже 25 відсотків — з використанням автономних та індивідуальних котлів, 20 відсотків — із застосуванням пічного опалення.

Допустимі строки експлуатації основного та допоміжного обладнання значної кількості котелень вичерпані. У таких котельнях експлуатуються малоефективні, морально та фізично зношені котли з низьким коефіцієнтом корисної дії (70—80 відсотків), застарілою автоматикою і пальниковими пристроями, що зумовлює значні витрати палива, неприпустимо високий рівень забруднення довкілля і призводить до зниження якості теплопостачання.

Проблемою галузі також є незадовільний стан теплових мереж, зокрема неякісна теплоізоляція, що зумовлює значні втрати тепла (в окремих випадках до 25 відсотків), призводить до істотних економічних збитків внаслідок частих аварій та ремонтних робіт.

Протягом останніх 20 років підприємства житлово-комунального господарства, в першу чергу теплопостачальні, виконують функцію «соціального буфера».

Обсяг капіталовкладень у модернізацію наявних систем теплопостачання недостатній для проведення енергоефективної модернізації і підтримки систем у технічно справному стані.

Чинником, який істотно впливає на ситуацію у сфері теплопостачання, є значні коливання світових і внутрішніх цін на первинні енергоресурси, що спостерігаються протягом останніх років і визначають необхідність докорінних змін у структурі споживання енергоресурсів, переорієнтації на максимальне використання власних енергоресурсів і альтернативних джерел енергії.

Мета Програми і шляхи розв'язання проблеми

Метою Програми є підвищення економічної та енергетичної ефективності і надійності функціонування системи теплопостачання, мінімізація витрат паливно-енергетичних ресурсів, зокрема зменшення на 49,6 відсотка базового обсягу споживання природного газу шляхом його економії (25,4 відсотка) та заміщення альтернативними видами палива (24,2 відсотка).

За базовий приймається середній річний обсяг природного газу, що використовується для опалення та здійснення гарячого водопостачання котельнями і дорівнює 8500 млн. куб. метрів на рік.

Програму передбачається виконати протягом 2014—2015 років шляхом:

забезпечення розвитку державно-приватного партнерства;

надання державної підтримки для реалізації інвестиційних проектів щодо будівництва заводів з виробництва твердопаливних котлів та альтернативних видів палива;

реалізації інвестиційних та інноваційних проектів, спрямованих на модернізацію технологічного обладнання та здійснення заходів із заміщення природного газу альтернативними видами палива;

зниження енергоємності виробництва теплової енергії, зменшення обсягу втрат енергоресурсів під час її транспортування та постачання за рахунок заміни і модернізації котлів, установлення блочно-модульних котелень, утилізаторів тепла вихідних газів, індивідуальних теплових пунктів, заміни аварійних і ветхих теплових мереж;

оптимізації використання підприємствами теплоенергетики паливно-енергетичних ресурсів, зокрема збільшення частки нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії за рахунок установлення теплових насосних установок, використання біопалива для вироблення теплової, електричної та сонячної енергії для потреб теплопостачання, переоснащення котелень з метою переведення на тверде паливо.

Завдання і заходи Програми

Завданнями Програми є модернізація та переорієнтація систем теплопостачання, спрямовані на економію природного газу, а саме:

встановлення 4000 утилізаторів тепла вихідних газів;

заміна 4400 котлів НИИСТУ-5 на сучасні;

переоснащення 1500 котелень з метою переведення на тверде паливо;

модернізація 6200 котлів типу ТВГ-8, КВГ-7,5, КВГ-6,5, ПТВМ-30;

встановлення 756 модульних котелень, у тому числі 146 — потужністю 1 Гкал/год., 110 — потужністю 3,8 Гкал/год., 500 модульних твердопаливних котелень потужністю 0,25 Гкал/год.;

встановлення 3000 теплових насосів та 900 котлів, що працюють на біопаливі;

заміна 7870 кілометрів теплових мереж з використанням труб з пінополіуретановою ізоляцією;

встановлення 11000 індивідуальних теплових пунктів;

переоснащення 9360 котлів з метою використання електричної енергії для вироблення теплової енергії;

встановлення 5000 установок для використання сонячної енергії.

Отже, завдання щодо модернізації та переорієнтації систем теплопостачання з метою скорочення споживання природного газу спрямовані на підвищення національної, в першу чергу енергетичної безпеки держави.

Заходи з виконання Програми наведено у додатку 1.

Очікувані результати виконання Програми

Виконання Програми забезпечить:

зміну структури споживання первинних енергетичних ресурсів за рахунок використання місцевих і вторинних енергетичних ресурсів, відновлювальних і нетрадиційних видів енергії та альтернативних видів палива, систем електротеплопостачання;

впровадження енергоефективних та енергозберігаючих технологій;

економію первинних енергетичних ресурсів в обсязі 49,6 відсотка за рахунок здійснення структурних і технологічних енергозберігаючих заходів;

зменшення екологічного навантаження на довкілля;

надійне теплопостачання населених пунктів;

використання капітальних вкладень переважно для придбання високотехнологічного та енергоощадного обладнання і устаткування, необхідного для модернізації та технічного переоснащення об'єктів теплопостачання;

підвищення технологічного рівня виробництва теплової енергії;

залучення недержавних інвестицій для реалізації проектів з модернізації систем теплопостачання.

Очікувані результати виконання Програми у розрізі регіонів наведено у додатку 2.

Обсяги та джерела фінансування Програми

Фінансування Програми здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також інших джерел згідно з додатком 3.

Орієнтовний обсяг фінансування Програми становить 27 845 млн. гривень, у тому числі за рахунок державного бюджету — 1 516 млн., місцевих бюджетів — 4 330 млн., інших джерел — 21 999 млн. гривень.

Обсяг коштів, необхідний для виконання першого етапу Програми (2014 рік), становить 8 865 млн. гривень, у тому числі з місцевих бюджетів — 1 299 млн., інших джерел — 7 566 млн. гривень.

Обсяг коштів, необхідний для виконання другого етапу Програми (2015 рік), становить 18 980 млн. гривень, у тому числі з державного бюджету — 1 516 млн., місцевих бюджетів — 3 031 млн., інших джерел — 14 433 млн. гривень.

Обсяг видатків з державного та місцевих бюджетів уточнюється щороку під час складання проекту державного бюджету.

Додаток 1
до Програми

ЗАХОДИ
з виконання Програми модернізації систем теплопостачання на 2014—2015 роки

Найменування заходу	Значення показника	Обсяг заощадження газу, тис. тонн умовного палива на рік	Економія загального річного споживання природного газу, відсотків	Строк окупності, років	Обсяг капіталовкладень, млн. гривень
Економія природного газу за рахунок модернізації технологічного обладнання					
1. Встановлення утилізаторів тепла вихідних газів, одиниць	4000	670	7	1,5	700
2. Заміна котлів НИИСТУ-5 на сучасні, одиниць	4400	106	3	4,5	2 144
3. Модернізація котлів, одиниць	6200	206	1,2	2,2	700
4. Встановлення модульних котелень, одиниць	756	34	2,4	2,5	2000
5. Заміна теплових мереж з використанням труб з пінополіуретановою ізоляцією, кілометрів	7870	1159	9	8	10530
6. Встановлення індивідуальних теплових пунктів, одиниць	11000	275	2,8	3,6	2711
Усього		2451	25,4	5,9	18785
Заміщення природного газу альтернативними видами палива					
7. Переоснащення котелень з метою переведення на тверде паливо, одиниць	1500	180	1,9	0,7	700
8. Встановлення теплових насосів, одиниць	3000	1070	11	5	2700
9. Встановлення котлів, що працюють на біопаливі, одиниць	900	844	8,7	3	1352
10. Переоснащення котлів з метою використання електричної енергії для вироблення теплової енергії, одиниць	9360	224	2,3	5	2808
11. Встановлення установок для використання сонячної енергії, одиниць	5000	27	0,3	8	1500
Усього		2345	24,2	4	9060

Додаток 2
до Програми

ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ
виконання Програми модернізації систем теплопостачання на 2014—2015 роки

	Найменування регіону, міста	Зменшення обсягу споживання газу, млн. куб. метрів на рік (відсотків)	Обсяг капіталовкладень, млн. гривень
1.	Автономна Республіка Крим	307,9 (7,3)	2030,6
2.	Вінницька область	90 (2,1)	644,9
3.	Волинська область	97 (2,3)	574
4.	Дніпропетровська область	485,5 (11,5)	3800,4
5.	Донецька область	359,6 (8,5)	2656,2
6.	Житомирська область	93,6 (2,2)	526,7
7.	Закарпатська область	106,6 (2,5)	446,8
8.	Запорізька область	154,7 (3,6)	943
9.	Івано-Франківська область	119,3 (2,8)	695,9
10.	Київська область	253,8 (6)	1511,3
11.	Кіровоградська область	62,7 (1,5)	415,5
12.	Луганська область	121,3 (2,8)	948,5
13.	Львівська область	204,3 (4,8)	1076,6
14.	Миколаївська область	133,7 (3,2)	676,9
15.	Одеська область	265,2 (7)	1261,9
16.	Полтавська область	79 (1,9)	597,1
17.	Рівненська область	85 (2)	679,7
18.	Сумська область	94,4 (2,2)	613,8
19.	Тернопільська область	60,4 (1,4)	501,2
20.	Харківська область	170,4 (4)	1367,7
21.	Херсонська область	194,9 (4,6)	1206,6
22.	Хмельницька область	182,2 (4,3)	1228,7
23.	Черкаська область	82,7 (1,9)	675,6
24.	Чернівецька область	72,9 (1,7)	445,3
25.	Чернігівська область	66,6 (1,5)	574,2
26.	м. Київ	207,9 (4,9)	1369,7
27.	м. Севастополь	64,4 (1,5)	376,2
	Усього	4216	27845

Додаток 3
до Програми

ОБСЯГИ ТА ДЖЕРЕЛА
фінансування Програми модернізації систем теплопостачання на 2014—2015 роки

Найменування заходу	Джерела фінансування	Орієнтовний обсяг фінансування, млн. гривень		
		усього	у тому числі за роками	
			2014	2015
1. Встановлення утилізаторів тепла вихідних газів	державний бюджет	39,1		39,1
	місцеві бюджети	104,8	33,9	70,9
	інші джерела	556,1	188,3	367,8
2. Заміна котлів НИИСТУ-5 на сучасні	державний бюджет	112,5		112,5
	місцеві бюджети	332	104	228
	інші джерела	1 699,5	578,5	1 121
3. Переоснащення котелень з метою переведення на тверде паливо	державний бюджет	37,7		37,7
	місцеві бюджети	81,8	24	57,8
	інші джерела	580,5	198,9	381,6
4. Модернізація котлів	державний бюджет	37,7		37,7
	місцеві бюджети	111,7	33,9	77,8
	інші джерела	550,6	189	361,6
5. Встановлення модульних котелень	державний бюджет	108,4		108,4
	місцеві бюджети	309,3	97	212,3
	інші джерела	1 582,3	540,4	1 041,9
6. Встановлення теплових насосів	державний бюджет	146,3		146,3
	місцеві бюджети	430,8	130,8	300
	інші джерела	2 122,9	729,5	1 393,4
7. Встановлення котлів, що працюють на біопаливі	державний бюджет	77,2		77,2
	місцеві бюджети	215,8	65,4	150,4
	інші джерела	1059	361,6	697,4
8. Заміна теплових мереж з використанням труб з пінополіуретановою ізоляцією	державний бюджет	574,1		574,1
	місцеві бюджети	1 663,7	501	1 162,7
	інші джерела	8 292,2	2 854,1	5 438,1
9. Встановлення індивідуальних теплових пунктів	державний бюджет	148,3		148,3
	місцеві бюджети	424,7	131,3	293,4
	інші джерела	2 138	731,5	1 406,5
10. Переоснащення котлів з метою використання електричної енергії для вироблення теплової енергії	державний бюджет	152,5		152,5
	місцеві бюджети	416	105	311
	інші джерела	2 239,5	789,3	1 450,2
11. Встановлення установок для використання сонячної енергії	державний бюджет	82,2		82,2
	місцеві бюджети	239,4	72,7	166,7
	інші джерела	1 178,4	404,9	773,5
Усього		27 845	8 865	18 980
у тому числі:	державний бюджет	1 516		1 516
	місцеві бюджети	4 330	1 299	3 031
	інші джерела	21 999	7 566	14 433

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 листопада 2013 р. № 1002-р
Київ

Про схвалення Концепції Державної цільової регіональної програми розвитку Українського Придунав'я на 2014—2017 роки

1. Схвалити Концепцію Державної цільової регіональної програми розвитку Українського Придунав'я на 2014—2017 роки, що додається.

ОРІЄНТИР № 2

Визначити Одеську облдержадміністрацію державним замовником Програми.

2. Одеській облдержадміністрації разом з іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади підготувати і подати у тримісячний строк Кабінетові Міністрів України проект Державної цільової регіональної програми розвитку Українського Придунав'я на 2014—2017 роки.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 21 листопада 2013 р. № 1002-р

КОНЦЕПЦІЯ
Державної цільової регіональної програми розвитку Українського Придунав'я на 2014—2017 роки

Визначення проблеми, на розв'язання якої спрямована Програма

Українське Придунав'я, до складу якого входять місто обласного значення Ізмаїл, а також Болградський, Ізмаїльський, Кілійський, Ренійський і Татарбунарський райони Одеської області, розташоване у Дунай-Дністровському межиріччі Придунав'я, є специфічною територією з унікальними географічними, історичними та етнічними особливостями (спільний кордон з Республікою Молдова та Румунією, наявність великих річок — Дунаю та Дністра, приморське розташування).

Станом на 1 січня 2013 р. на території Українського Придунав'я проживає 324,9 тис. осіб, щільність населення становить 49 жителів на 1 кв. кілометр, що на третину менше, ніж у середньому по області і державі загалом.

Українське Придунав'я має стратегічне значення завдяки вигідному географічному розташуванню і наявності значного транспортно-транзитного потенціалу — трьох морських торговельних портів, Українського Дунайського пароплавства, судноплавного ходу Дунай — Чорне море, залізниці, аеропорту. Через Чорне море і внутрішні водні шляхи Придунав'я забезпечується вихід до Білорусі та Росії, країн Кавказького і Каспійського регіонів.

Сприятливі кліматичні умови, земельні та водні ресурси є основою для розвитку агропромислового комплексу, зокрема овочівництва, виноробства та рибного господарства.

Крім очевидних переваг в Українському Придунав'ї існує ряд економічних, соціальних та екологічних проблем.

Зокрема, спостерігається економічне відставання Українського Придунав'я від інших районів Одеської області. Так, у 2012 році показник обсягу реалізованої сільськогосподарської продукції (товарів, послуг) на одну особу в районах Українського Придунав'я був нижчий, ніж середнє значення в області, у тому числі в Ренійському районі — більше ніж у чотири рази, Кілійському — більше ніж у 1,8 раза. Подібна ситуація склалася з рівнем середньомісячної заробітної плати найманого працівника, яка, зокрема, у Татарбунарському районі становила 1269 гривень, Ізмаїльському — 1300, Болградському — 1402 гривні, що нижче за середнє значення в районах області. Проблемами м. Ізмаїла і Ренійського району є заборгованість із заробітної плати, яка на 1 січня 2013 р. становила 681 тис. і 1722 тис. гривень відповідно.

Рівень зареєстрованого безробіття у 2012 році становив у Болградському районі 3,1 відсотка (в Одеській області — 1 відсоток), в Ізмаїльському — 1,2, Кілійському — 1,7, Ренійському — 1,7, Татарбунарському — 1,6 відсотка.

Для придунайських районів характерною є депопуляція як наслідок природного та міграційного скорочення чисельності населення. Природне скорочення населення характерне для всіх районів за винятком Ізмаїльського, зокрема у Болградському районі — 1,4 проміле; Кілійському — 2,3, Ренійському — 1,3, Татарбунарському — 2 проміле.

Проблемами, що стримують економічний розвиток Українського Придунав'я, є:

недостатньо розвинена транспортна інфраструктура;

складний стан морегосподарського комплексу;

відсутність розвинутої промисловості, зокрема рибної галузі;

залежність від постачання електроенергії з-поза меж України;

низький рівень водо- та газозабезпечення;

складна екологічна ситуація;

незадовільний стан навчальних закладів та закладів охорони здоров'я.

Аналіз причин виникнення проблеми та обґрунтування необхідності її розв'язання програмним методом

З метою розв'язання проблем Українського Придунав'я прийнята Програма комплексного розвитку Українського Придунав'я на 2004—2011 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 31 березня 2004 р. № 428 (далі — Програма) (Офіційний вісник України, 2004 р., № 14, ст. 973; 2008 р., № 48, ст. 1561).

За результатами виконання зазначеної Програми залишилися невирішеними питання щодо:

будівництва каналу глибоководного суднового ходу р. Дунай — Чорне море до проектної осадки суден (7,2 метра);

відновлення потужностей приватного акціонерного товариства «Українське Дунайське пароплавство». Потужний морегосподарський комплекс Дунайського регіону втрачає значні обсяги вантажів та вантажоперевезень внаслідок істотного скорочення експортно-імпортних та транзитних вантажопотоків, зокрема, обсяги його вантажних перевезень зменшилися з 2,4 млн. тонн у 2010 році до 1,4 млн. тонн у 2012 році. Необхідно також завершити будівництво корпусів морських суховантажних суден, що здійснюється судноплавною компанією зазначеного товариства. Крім того, існує потреба у будівництві поромних комплексів;

будівництва сучасної автостради Одеса — Рені. Основні залізничні та автомобільні магістралі, які частково проходять через територію Республіки Молдова, не відповідають європейським вимогам до швидкісних магістралей і мають обмежену пропускну спроможність;

розвитку підприємств переробної та харчової промисловості (молочні, рибообробні заводи, м'ясокомбінати тощо), зокрема їх технічної та технологічної модернізації, а також відновлення належного функціонування галузі рибного господарства, у якій зайнята значна кількість населення;

створення власних електроенергетичних генеруючих потужностей, оскільки на сьогодні південні райони Одеської області отримують електроенергію з Республіки Молдова;

завершення газифікації населених пунктів. На сьогодні Кілійський та Татарбунарський райони залишаються негазифікованими (55 населених пунктів), у Болградському районі не газифіковано сім сіл, в Ізмаїльському — 15 (загальна чисельність населення у зазначених населених пунктах становить 92,2 тис. осіб);

водозабезпечення. Місцеві природні водні джерела не відповідають екологічним та санітарним нормам. Жителі 44 населених пунктів Кілійського і Татарбунарського районів споживають привізну воду. Рівень забезпечення централізованого водопостачання сільських населених пунктів є вкрай низьким. При цьому дефіцит питної води становить 50 відсотків. Водопровідно-каналізаційне господарство перебуває у незадовільному технічному стані;

поліпшення екологічної ситуації. У придунайських районах та м. Ізмаїлі розташовано 40 об'єктів обласного рівня, що є екологічно небезпечними. Не вирішене питання будівництва підприємств з переробки твердих побутових відходів у мм. Ізмаїлі та Кілії. Небезпечними є накопичені відходи хімічних засобів захисту рослин, неналежне довготривале зберігання яких призвело до забруднення навколишнього природного середовища.

Крім того, потребують розв'язання соціальні проблеми, пов'язані з добудовою шкіл, поліпшенням стану закладів охорони здоров'я, навчальних закладів, особливо у сільській місцевості.

Комплексне розв'язання проблеми можливе шляхом розроблення, прийняття та виконання Державної цільової регіональної програми розвитку Українського Придунав'я на 2014—2017 роки.

Мета Програми

Метою Програми є створення умов для забезпечення подальшого соціально-економічного розвитку Українського Придунав'я, підвищення ефективності використання його внутрішнього природно-ресурсного потенціалу та формування сприятливого інвестиційного клімату.

Визначення оптимального варіанта розв'язання проблеми на основі порівняльного аналізу можливих варіантів

Розв'язати проблему можливо двома варіантами:

перший передбачає здійснення відповідно до законодавства розрізнених заходів на території придунайських районів;

другий — застосування програмного підходу та здійснення комплексу заходів щодо розвитку Українського Придунав'я на основі збалансованого поєднання економічного зростання, соціального розвитку та охорони навколишнього природного середовища.

Оптимальним є другий варіант, оскільки його перевагою є комплексний підхід до розв'язання актуальних проблем Українського Придунав'я, взаємоузгодженість дій центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

Шляхи і способи розв'язання проблеми, строк виконання Програми

Виконання Програми здійснюється шляхом:

стабілізації ситуації, що склалася у транспортному та морегосподарському комплексі, зокрема:

— реалізації проекту «Створення глибоководного суднового ходу р. Дунай — Чорне море на українській ділянці дельти. Повний розвиток»;

— будівництва поромних комплексів м. Ізмаїл — м. Тульча (Румунія) та с. Орлівка — м. Ісакча (Румунія);

— розвитку морських портів Усть-Дунайськ, Рені, Ізмаїл відповідно до Стратегії розвитку морських портів України на період до 2038 року, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 липня 2013 р. № 548 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 61, ст. 2194), планів розвитку морських портів;

— розвитку залізничної інфраструктури напрямку Одеса — Ізмаїл;

розвитку рибного господарства, а саме:

— облаштування каналів, що з'єднують придунайські водосховища з р. Дунаєм, пристроями для затримки риби;

— проведення рибоводно-меліоративних робіт на придунайських водоймах Одеської області;

розвитку енерго- та газопостачання, у тому числі:

— будівництва об'єктів енергетики, що працюють з використанням альтернативних джерел енергії;

— будівництва та реконструкції повітряних ліній електропередачі, а також підстанцій;

— будівництва магістральних і підвідних газопроводів;

розв'язання проблем водозабезпечення та водовідведення, а саме:

— підвищення технологічного рівня водокористування, будівництва, реконструкції та модернізації систем водопостачання і водовідведення;

— продовження будівництва Кілійського, Татарбунарського та Суворовського водопроводів із забором води з р. Дунаю;

— продовження будівництва групових водопроводів для поліпшення умов питного водопостачання у населених пунктах, які користуються привізною водою;

— будівництва та реконструкції каналізаційних очисних споруд;

розв'язання проблем екологічного та техногенного характеру, а саме:

— відновлення і реконструкції захисних дамб та шлюзів-регуляторів системи протипаводкового захисту на українській ділянці р. Дунаю;

— будівництва та реконструкції протиерозійних гідротехнічних споруд;

— проведення досліджень і прийняття рішення щодо доцільності ліквідації дамби в районі озера Сасик;

— удосконалення системи екологічного моніторингу поверхневих вод у дельті р. Дунаю, матеріально-технічного забезпечення проведення гідрометеорологічних та гідрохімічних спостережень;

— забезпечення меліорації земель, зокрема реконструкції і модернізації меліоративних систем та їх споруд, інженерної інфраструктури меліоративних систем, застосування водо- та енергозберігаючих екологічно безпечних режимів зрошення і водорегулювання;

— здійснення заходів з охорони земель;

— вивезення та знешкодження непридатних до використання хімічних засобів захисту рослин та реабілітація забруднених пестицидами територій;

забезпечення населення освітніми послугами та медичною допомогою, а саме:

— будівництва шкіл та дошкільних навчальних закладів;

— будівництва та реконструкції закладів охорони здоров'я.

Строк виконання Програми — 2014—2017 роки.

Очікувані результати виконання Програми, визначення її ефективності

Виконання Програми дасть змогу підвищити статус України як транзитної та морської держави, розв'язати ряд соціально-економічних проблем Українського Придунав'я, поліпшити його інвестиційну привабливість, забезпечити населені пункти якісною питною водою та газом, поліпшити стан соціальної інфраструктури та навколишнього природного середовища, зокрема:

збільшити щорічний обсяг капітальних інвестицій на 10—15 відсотків;

збільшити обсяг переробки вантажів портами Українського Придунав'я на 20—25 відсотків;

збільшити обсяг вантажних перевезень на 20—25 відсотків, пасажирських — не менш як на 15 відсотків;

створити близько 5000 нових робочих місць;

знизити рівень безробіття не менше як на 0,5 відсоткового пункту;

підвищити середньомісячну заробітну плату найманого працівника не менш ніж на 18 відсотків;

забезпечити в повному обсязі дітей місцями у дитячих дошкільних навчальних закладах;

знизити загальний рівень захворюваності населення на 15—20 відсотків.

Оцінка фінансових ресурсів, необхідних для виконання Програми

Фінансування Програми планується здійснювати за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також інших не заборонених законодавством джерел.

Обсяг фінансування Програми визначається щороку виходячи з можливостей державного та місцевих бюджетів. Орієнтовний обсяг фінансування Програми становить 5 112 млн. гривень, у тому числі за рахунок державного бюджету — 2 612 млн., місцевих бюджетів — 175 млн., інших джерел — 2 325 млн. гривень.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 грудня 2013 р. № 1004-р
Київ

Про затвердження плану заходів з підготовки і проведення у 2014 році в Україні Року учасників бойових дій на території інших держав

1. Затвердити план заходів з підготовки і проведення у 2014 році в Україні Року учасників бойових дій на території інших держав, що додається.

2. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським держадміністраціям розробити і затвердити у місячний строк регіональні плани заходів з підготовки і проведення у 2014 році Року учасників бойових дій на території інших держав.

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським держадміністраціям забезпечити подання Державній службі з питань інвалідів та ветеранів інформації про стан виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням, до 10 квітня 2014 р. і 10 січня 2015 р. для її узагальнення та подання Кабінетові Міністрів України відповідно до 25 квітня 2014 р. і 25 січня 2015 року.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 11 грудня 2013 р. № 1004-р

ПЛАН
заходів з підготовки і проведення у 2014 році в Україні Року учасників бойових дій на території інших держав

1. Провести:

1) урочистості з відзначення Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав і 25-ї річниці виведення військ колишнього СРСР з Республіки Афганістан та заходи з увічнення пам'яті про загиблих і померлих учасників бойових дій на території інших держав (покладення квітів до меморіалів та пам'ятників).

Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Міноборони, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, ДСНС, Мінсоцполітики, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою), громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

15 лютого 2014 р.;

2) в Національному палаці мистецтв «Україна» урочистості за участю учасників бойових дій на території інших держав, представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, Збройних Сил та громадськості.

Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Мінкультури, Міноборони, МВС, Мінсоцполітики, Адміністрація Держприкордонслужби, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

15 лютого 2014 р.;

3) у військових навчальних закладах науково-практичні конференції за участю учасників бойових дій на території інших держав.

Міноборони, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, МОН, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

Протягом року;

4) у загальноосвітніх, позашкільних, професійно-технічних та вищих навчальних закладах тематичні уроки і лекції з історії війни в Республіці Афганістан та інших локальних конфліктів.

МОН, Міноборони, Мінкультури, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, Адміністрація Держспецзв'язку, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

Січень — лютий 2014 р.;

5) всеукраїнський благодійний телевізійний марафон для підтримки сімей загиблих і померлих учасників бойових дій на території інших держав та статутної діяльності Української спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів).

Держкомтелерадіо, Українське національне інформаційне агентство «Укрінформ» (за згодою), Міноборони, Мінкультури, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою).

До 14 лютого 2014 р.;

6) обстеження матеріальних та соціально-побутових умов проживання учасників бойових дій на території інших держав та членів їх сімей з метою надання їм в установленому порядку матеріальної та іншої допомоги.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

Постійно.

2. Підготувати з урахуванням пропозицій Української спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та інших громадських об'єднань ветеранів подання про нагородження учасників бойових дій на території інших держав державними нагородами, відзнаками Кабінету Міністрів України.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Міноборони, МВС, СБУ (за згодою), ДСНС, Адміністрація Держприкордонслужби, Адміністрація Держспецзв'язку, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою), громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

До 15 грудня 2013 року.

3. Забезпечити:

1) фінансування в установленому порядку заходів з підготовки і проведення у 2014 році в Україні Року учасників бойових дій на території інших держав.

Мінсоцполітики, Мінфін, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Міноборони, МЗС, Мінмолодьспорт, Мінкультури, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

ОРІЄНТИР № 2

Протягом 2013—2014 років;

2) у місцях проведення урочистостей з відзначення Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав і 25-ї річниці виведення військ колишнього СРСР з Республіки Афганістан:

медичне супроводження та належний санітарно-епідеміологічний нагляд.

МОЗ, Держсанепідслужба, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Січень — лютий 2014 р.;

охорону громадського порядку та дотримання правил дорожнього руху.

МВС.

Лютий 2014 р.;

3) проведення закордонними дипломатичними установами України роботи з інформування міжнародної спільноти про роль українських військовослужбовців і правоохоронців у міжнародних діях, заходах, спрямованих на виконання миротворчих та гуманітарних завдань.

МЗС, Міноборони, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів.

Протягом 2014 року;

4) проведення зустрічей керівників місцевих органів виконавчої влади з учасниками бойових дій на території інших держав, сім'ями загиблих і померлих учасників бойових дій на території інших держав.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

Лютий 2014 р.;

5) підвищення якості технічних засобів реабілітації, якими забезпечуються інваліди.

Мінсоцполітики, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, промислове об'єднання «Укрпротез» (за згодою).

Постійно;

6) проведення капітального ремонту будівлі та оснащення сучасним медичним обладнанням державного закладу «Український госпіталь для воїнів-інтернаціоналістів «Лісова поляна» Міністерства охорони здоров'я».

МОЗ, Мінфін, Мінсоцполітики, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів.

Протягом 2014—2017 років;

7) обговорення за участю громадських об'єднань ветеранів питань щодо реформування соціальної і медичної сфери, проектів актів законодавства з таких питань.

Мінсоцполітики, МОЗ, Міноборони, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

Постійно;

8) упорядження меморіалів, пам'ятників, місць поховань загиблих і померлих учасників бойових дій на території інших держав, що розташовані на території України.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Мінрегіон, Мінкультури, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою).

До 14 лютого 2014 року.

4. Вжити заходів до:

1) підвищення рівня соціального захисту та медичного обслуговування учасників бойових дій на території інших держав, сімей загиблих і померлих учасників бойових дій на території інших держав та вдосконалення нормативно-правової бази з таких питань.

Мінсоцполітики, Міноборони, МВС, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, МОЗ, Пенсійний фонд України, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою), громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

Протягом 2014 року;

2) удосконалення порядку встановлення громадянам статусу учасника бойових дій та посилення державного контролю за його встановленням.

Міноборони, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, СБУ (за згодою), Служба зовнішньої розвідки (за згодою), ДПтС, Управління державної охорони (за згодою), Адміністрація Держспецзв'язку, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Мінсоцполітики, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою).

Протягом 2014 року;

3) поетапного забезпечення житлом учасників бойових дій на території інших держав, які потребують поліпшення житлових умов, а в разі їх смерті — членів сімей, за якими зберігається право подальшого перебування на квартирному обліку:

у разі взяття таких осіб на квартирний облік в органах місцевого самоврядування до 1 січня 2000 року.

Мінсоцполітики, Мінфін, Мінекономрозвитку, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Починаючи з 2014 року;

у разі взяття таких осіб на квартирний облік в органах місцевого самоврядування після 1 січня 2000 року.

Мінсоцполітики, Мінфін, Мінекономрозвитку, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Починаючи з 2015 року.

5. Організувати:

1) проведення диспансеризації учасників бойових дій на території інших держав та у разі потреби їх стаціонарне лікування.

МОЗ, Міноборони, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, Адміністрація Держспецзв'язку, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Протягом 2014 року;

2) відвідування керівниками центральних та місцевих органів виконавчої влади учасників бойових дій на території інших держав, що перебувають у госпіталях та лікарнях.

МОЗ, Міноборони, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, Мінсоцполітики, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Постійно;

3) виставки творів мистецтва, фотографій, архівних документів та матеріалів у музеях, мемуарної та історичної літератури в бібліотеках, проведення творчих зустрічей, концертних програм, фестивалів афганської та героїко-патріотичної пісні, присвячених Року учасників бойових дій на території інших держав.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Мінкультури, Міноборони, Мінсоцполітики, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Укрдержархів, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою), національні творчі спілки (за згодою).

Протягом 2013—2014 років.

6. Розглянути питання щодо:

1) присвоєння учасникам бойових дій на території інших держав чергових військових (спеціальних) звань (у тому числі військовослужбовцям, звільненим у запас), дипломатичних рангів та класних чинів працівників органів прокуратури відповідно до законодавства.

Міноборони, МВС, МЗС, СБУ (за згодою), ДСНС, Адміністрація Держприкордонслужби, Генеральна прокуратура України (за згодою), Адміністрація Держспецзв'язку, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів.

До 14 лютого 2014 р.;

2) активізації співробітництва з Ісламською Республікою Афганістан щодо розшуку військовослужбовців, які пропали безвісти, обміну делегаціями ветеранів тощо.

МЗС, Міноборони, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Мінсоцполітики, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою).

Протягом 2013—2014 років;

3) забезпечення медичного обслуговування ветеранів війни, у тому числі учасників бойових дій на території інших держав, у разі перепрофілювання закладів охорони здоров'я в центри медичної реабілітації учасників бойових дій або їх скорочення.

МОЗ, Міноборони, МВС, Мінсоцполітики, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Лютий 2014 р.;

4) надання інвалідам війни з числа учасників бойових дій на території інших держав права на лікування в госпіталях для інвалідів Великої Вітчизняної війни за наявності відповідних показань.

МОЗ, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Постійно;

5) надання дружинам померлих учасників бойових дій на території інших держав пільг, передбачених статтею 15 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Мінсоцполітики, Мінфін.

Протягом 2014 року;

6) поетапного забезпечення автомобілями інвалідів війни I групи з числа учасників бойових дій на території інших держав, які перебувають на обліку в структурних підрозділах соціального захисту населення місцевих держадміністрацій.

Мінсоцполітики, Мінфін, Мінекономрозвитку, МОЗ, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Починаючи з 2014 року;

7) внесення змін до нормативно-правових актів з метою поступового збільшення розміру підвищення до пенсії інвалідам війни, учасникам бойових дій, членам сімей, зазначеним у пункті 1 статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», та мінімального розміру пенсії інвалідам війни.

Мінсоцполітики, Мінфін.

Протягом 2014—2015 років;

8) доступності для інвалідів війни та інших маломобільних груп населення експозицій Меморіального комплексу «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років».

Мінкультури, Мінфін, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів.

До 14 лютого 2014 р.;

9) збільшення обсягу фінансування з метою підвищення якості надання послуг із санаторно-курортного лікування у санаторіях, що належать до сфери управління Мінсоцполітики.

Мінсоцполітики, Мінфін.

Протягом 2014—2015 років;

10) увічнення пам'яті учасників бойових дій на території інших держав шляхом встановлення пам'ятних знаків (пам'ятників, меморіальних дощок тощо), найменування (перейменування) їх іменами площ, вулиць, провулків тощо, присвоєння їх імен навчальним закладам, встановлення іменних нагород, премій та стипендій.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою).

Протягом 2014 року;

11) увічнення пам'яті першого командувача 40-ї загальновійськової армії на території Республіки Афганістан генерала-лейтенанта Ткача Б. І. шляхом встановлення пам'ятних знаків (пам'ятників, меморіальних дощок тощо).

Львівська, Одеська, Тернопільська, Хмельницька обласні та Київська міська держадміністрації, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою).

Протягом 2014 року;

12) проведення реконструкції меморіалу воїнів-інтернаціоналістів у м. Києві та надання йому статусу національного.

Київська міськдержадміністрація, Мінкультури, громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

Протягом 2014 року;

13) введення в обіг поштової марки і конверта, присвячених 25-й річниці виведення військ колишнього СРСР з Республіки Афганістан, та здійснення спецпогашення поштової марки (мм. Київ, Луцьк, Харків).

Мінінфраструктури, Українське державне підприємство поштового зв'язку «Укрпошта» (за згодою), Національний банк (за згодою), Мінфін.

До 1 квітня 2014 р.;

14) можливості придбання небюджетними організаціями за клопотанням місцевих органів виконавчої влади з урахуванням встановленого порядку відчуження та реалізації військового майна демілітаризованої, виведеної з експлуатації військової техніки з метою встановлення її як елементів меморіалів, пам'ятників та музейних експонатів.

Міноборони, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

До 14 лютого 2014 року.

7. Сприяти:

1) широкому висвітленню державними засобами масової інформації заходів з підготовки і проведення у 2014 році в Україні Року учасників бойових дій на території інших держав.

Держкомтелерадіо, Українське національне інформаційне агентство «Укрінформ» (за згодою), Міноборони, Мінкультури, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Протягом року;

2) широкому висвітленню державними засобами масової інформації героїчних сторінок історії війни в Республіці Афганістан, інших локальних конфліктів, створенню художніх та документальних творів на відповідну тематику.

Держкомтелерадіо, Українське національне інформаційне агентство «Укрінформ» (за згодою), Мінкультури, Міноборони, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою).

Протягом 2013—2014 років;

3) проведенню всеукраїнського турніру «Шураві» з міні-футболу, присвяченого вшануванню пам'яті загиблих учасників бойових дій на території інших держав.

Київська облдержадміністрація, Мінмолодьспорт, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) (за згодою).

Лютий 2014 р.;

4) проведенню молодіжними, громадськими об'єднаннями ветеранів та іншими громадськими об'єднаннями, військово-патріотичними клубами заходів, спортивних змагань, присвячених Року учасників бойових дій на території інших держав.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Міноборони, МОН, Мінмолодьспорт, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

До 14 лютого 2014 р.;

5) виданню книг і мемуарів про героїчне минуле учасників бойових дій на території інших держав, зокрема в Республіці Афганістан.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Держкомтелерадіо, Мінкультури, МОН, Міноборони, Укрдержархів, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

Протягом 2014 року;

6) створенню художніх та документальних фільмів про героїчне минуле учасників бойових дій на території інших держав, зокрема в Республіці Афганістан.

Держкіно, Мінкультури, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів, громадські об'єднання ветеранів (за згодою).

Протягом 2014 року.

ОРІЄНТИР № 2

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 18 грудня 2013 р. № 1012-р
Київ

Про затвердження проекту «Реконструкція мостового переходу через р. Дніпро на км 23+068 національної автомобільної дороги державного значення Золотоноша — Черкаси — Сміла — Умань, Черкаська область»

Затвердити поданий Державним агентством автомобільних доріг проект «Реконструкція мостового переходу через р. Дніпро на км 23 + 068 національної автомобільної дороги державного значення Золотоноша — Черкаси — Сміла — Умань, Черкаська область», розроблений товариством з обмеженою відповідальністю «Союзтранспроект» та рекомендований до затвердження державним підприємством «Укрдержбудекспертиза» Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, з такими основними техніко-економічними показниками:

довжина правого проїзду, кілометрів	—	2,839
довжина лівого проїзду, кілометрів	—	2,84
категорія дороги	—	I-б; II
ширина проїзної частини, метрів	—	2 х 7,5; 7,5
новий міст (руслова частина), метрів:		
довжина	—	1163,31
габарит	—	2 х (10,5 + 0,75)
естакадна частина, метрів	—	404,93
габарит	—	2 х (10,5 + 0,75)
реконструкція існуючого мосту, метрів	—	1161,68
габарит	—	7 + 0,75
загальна кошторисна вартість реконструкції, тис. гривень	—	1 946 397,615
у тому числі:		
будівельно-монтажних робіт	—	1 503 416,984
устаткування	—	2 035,004
інші витрати	—	440 945,627
тривалість реконструкції, місяців	—	102,5
у тому числі:		
пусковий комплекс № 1		
довжина правого проїзду, кілометрів	—	2,839
категорія дороги	—	I-б
ширина проїзної частини, метрів	—	7,5
ширина земляного полотна, метрів	—	28,8
новий міст (руслова частина), метрів:		
довжина	—	1163,31
габарит	—	10,5 + 0,75
естакадна частина, метрів:		
довжина	—	404,93
габарит	—	10,5 + 0,75
кошторисна вартість пускового комплексу № 1, тис. гривень	—	1 268 973,032
у тому числі:		
будівельно-монтажних робіт	—	972 872,619
устаткування	—	2021,728
інші витрати	—	294 078,685
тривалість реконструкції, місяців	—	52
пусковий комплекс № 2		
довжина існуючого проїзду, кілометрів	—	2,334
категорія дороги	—	II
ширина проїзної частини, метрів	—	7,5
ширина земляного полотна, метрів	—	12,5—15
реконструкція існуючого мосту, метрів:		
довжина	—	1161,68
габарит	—	7 + 0,75
кошторисна вартість пускового комплексу № 2, тис. гривень	—	80 597,462
у тому числі:		
будівельно-монтажних робіт	—	58 184,947
устаткування	—	10,172
інші витрати	—	22 402,343
тривалість реконструкції, місяців	—	24
пусковий комплекс № 3		
довжина лівого проїзду, кілометрів	—	2,84
категорія дороги	—	I-б
ширина проїзної частини, метрів	—	7,5
ширина земляного полотна, метрів	—	28,8
новий міст (руслова частина), метрів:		
довжина	—	1163,31
габарит	—	10,5 + 0,75
естакадна частина, метрів:		
довжина	—	404,93
габарит	—	10,5 + 0,75
кошторисна вартість пускового комплексу № 3, тис. гривень	—	596 827,121
у тому числі:		
будівельно-монтажних робіт	—	472 359,418
устаткування	—	3,104
інші витрати	—	124 464,599
тривалість реконструкції, місяців	—	26,5

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 18 грудня 2013 р. № 1016-р
Київ

Про внесення змін у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 381

Внести у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 381 «Про затвердження переліку об'єктів будівництва, реконструкції та капітального ремонту автомобільних доріг загального користування державного і місцевого значення у 2013 році та обсягів бюджетних коштів для їх фінансування» — із змінами, внесеними розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 вересня 2013 р. № 706, зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 18 грудня 2013 р. № 1016-р

ЗМІНИ,
що вносяться у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 381

1. У розділі «Об'єкти будівництва та реконструкції автомобільних доріг»:

1) підрозділ «Волинська область» викласти в такій редакції:

«Волинська область

Автомобільні дороги державного значення

Реконструкція автомобільної дороги Устилуг — Луцьк — Рівне на ділянці км 0 + 420 — км 3 + 600	500		
Будівництво автомобільної дороги Т-03-04 /М-19/ — Доманове — Самари — Залухів — Мала Глуша — /Т-03-08/ — Невір — Ветли— /Р-14/ на ділянці км 48 + 800 — км 53 + 755	7000		
Усього	7500»;		

2) у підрозділі «Дніпропетровська область»:

виключити такі позиції:

«Перевлаштування повітряних ліній електропередач ПЛ 150 кВ та ПЛ 330 кВ під час будівництва автомобільної дороги Знам' янка — Луганськ — Ізварине (на Волгоград через Дніпропетровськ, Донецьк) на ділянці обходу м. Дніпропетровська від межі м. Дніпропетровська до автомобільної дороги Дніпропетровськ — Мелітополь	2650		
Перевлаштування магістрального газопроводу-відгалуження до газорозподільної частини м. Красноармійська під час будівництва автомобільної дороги Знам' янка — Луганськ — Ізварине (на Волгоград через Дніпропетровськ, Донецьк) на ділянці обходу м. Дніпропетровська від межі м. Дніпропетровська до автомобільної дороги Дніпропетровськ — Мелітополь	2650»;		
позицію			
«Усього	179400»		
замінити такою позицією:			
«Усього	174100»;		

3) у підрозділі «Закарпатська область» позиції

«Будівництво автомобільної дороги Київ — Чоп (на Будапешт через Львів, Мукачеве, Ужгород) на ділянці км 782 + 350 — км 783 + 977	7000		
Будівництво автомобільної дороги Київ — Чоп (на Будапешт через Львів, Мукачеве, Ужгород) на ділянці км 779 + 250 — км 782 + 350	8000		
Будівництво мосту на км 779 + 900 автомобільної дороги Київ — Чоп (на Будапешт через Львів, Мукачеве, Ужгород)	5000»		
замінити такими позиціями:			
«Будівництво автомобільної дороги Київ — Чоп (на Будапешт через Львів, Мукачеве, Ужгород) на ділянці км 782 + 350 — км 783 + 977	19650		
Будівництво автомобільної дороги Київ — Чоп (на Будапешт через Львів, Мукачеве, Ужгород) на ділянці км 779 + 250 — км 782 + 350	250		
Будівництво мосту на км 779 + 900 автомобільної дороги Київ — Чоп (на Будапешт через Львів, Мукачеве, Ужгород)	100»;		

4) підрозділ «Івано-Франківська область» викласти в такій редакції:

«Івано-Франківська область

Автомобільні дороги державного значення

Будівництво мостового переходу на км 233 + 370 автомобільної дороги Мукачеве — Івано-Франківськ — Рогатин — Львів (через Рахів)	2500		
Усього	2500»;		

5) підрозділ «Кіровоградська область» викласти в такій редакції:

«Кіровоградська область

Автомобільні дороги місцевого значення

Будівництво автомобільної дороги в обхід м. Знам' янки на ділянці км 0 + 000 — км 3 + 000	7749,431		
Будівництво автомобільної дороги в обхід м. Знам' янки на ділянці км 3 + 000 — км 6 + 400	10627,03		
Усього	18376,461»;		

6) підрозділ «Миколаївська область» викласти в такій редакції:

«Миколаївська область

Автомобільні дороги державного значення

Реконструкція автомобільної дороги Одеса — Мелітополь — Новоазовськ (на Таганрог) на ділянці км 165 + 500 — км 171 + 000	900		
Усього	900»;		

7) підрозділ «Херсонська область» викласти в такій редакції:

«Херсонська область

Автомобільні дороги місцевого значення

Реконструкція мосту через р. Інгулець та підходів до нього на км 30 + 919 автомобільної дороги Кочубеївка — Давидів Брід	10814,549	0,785	97,69
Усього	10814,549	0,785	97,69»;

8) підрозділ «Хмельницька область» викласти в такій редакції:

«Хмельницька область

Автомобільні дороги державного значення

Будівництво обходу м. Дунаївців на ділянці автомобільної дороги Заставля —Т-20-08 (Товсте — Дунаївці — Могилів-Подільський)	14750		
Усього	14750»;		

9) підрозділи «Черкаська область» і «Чернівецька область» виключити;

10) позицію «Усього за розділом «Об' єкти будівництва та реконструкції» викласти в такій редакції:

«Усього за розділом «Об' єкти будівництва та реконструкції»	622 856,112	3,856	164,49
у тому числі:			
дороги державного значення	305 937,202		66,8
дороги місцевого значення	316 918,91	3,856	97,69».

2. У розділі «Об' єкти капітального ремонту»:

1) підрозділ «Автономна Республіка Крим» викласти в такій редакції:

«Автономна Республіка Крим

Автомобільні дороги державного значення

Тунель на км 39 автомобільної дороги Ялта — Севастополь	1641,5		157
Усього	1641,5		157»;

2) підрозділ «Вінницька область» викласти в такій редакції:

«Вінницька область

Автомобільні дороги державного значення

Стрий — Тернопіль — Кіровоград — Знам' янка (через Вінницю) на ділянці км 495 + 360 — км 499 + 860	45350	4,5	
Усього	45350	4,5»;	

3) підрозділ «Миколаївська область» викласти в такій редакції:

«Миколаївська область

Автомобільні дороги державного значення

Олександрівка — Кіровоград — Миколаїв на ділянці км 161 + 204 — км 162 + 331	15027		
Усього	15027»;		

4) у підрозділі «Одеська область»:

позиції

«Транспортна розв' язка на км 451 + 532 (с. Дачне) автомобільної дороги Київ — Одеса	787,199	1,04	
Транспортна розв' язка на км 458 + 820 (с. Нерубайське) автомобільної дороги Київ — Одеса	9170,121	0,9	
Шляхопровід на км 451 + 532 автомобільної дороги Київ — Одеса	100		78,99
Шляхопровід на км 458 + 820 автомобільної дороги Київ — Одеса	2654,022		78,95»
замінити такими позиціями:			
«Транспортна розв' язка на км 451 + 532 (с. Дачне) автомобільної дороги Київ — Одеса	787,199		
Транспортна розв' язка на км 458 + 820 (с. Нерубайське) автомобільної дороги Київ — Одеса	9170,121		
Шляхопровід на км 451 + 532 автомобільної дороги Київ — Одеса	100		
Шляхопровід на км 458 + 820 автомобільної дороги Київ — Одеса	2654,022»;		
позицію			
«Усього	15628,689	1,94	157,94»
замінити такою позицією:			
«Усього	15628,689»;		

5) позицію «Усього за розділом «Об' єкти капітального ремонту» викласти в такій редакції:

«Усього за розділом «Об' єкти капітального ремонту»	108 852,506	4,5	393,75
у тому числі:			
дороги державного значення	103 052,506	4,5	369
дороги місцевого значення	5 800		24,75».

3. Позицію «Усього за розділами» викласти в такій редакції:

«Усього за розділами	731 708,618	8,356	558,24
у тому числі:			
дороги державного значення	408 989,708	4,5	435,8
дороги місцевого значення	322 718,91	3,856	122,44».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 грудня 2013 р. № 1035-р
Київ

Про передачу будівлі в м. Березані до сфери управління Міністерства внутрішніх справ

Передати будівлю № 6 (інвентарний номер 10300031) по вул. Поштовій, 2, у м. Березані Київської області із сфери управління Державної пенітенціарної служби до сфери управління Міністерства внутрішніх справ.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 грудня 2013 р. № 1036-р
Київ

Про передачу нерухомого майна у м. Краматорську Генеральній прокуратурі України

Передати Генеральній прокуратурі України будівлю (літер $А^1$—3 $п/д^1$) та споруди (літер Б; В; І; № 1—3) по вул. Рум'янцева, 4а, у м. Краматорську Донецької області із сфери управління Міністерства соціальної політики із закріпленням їх на праві оперативного управління за Генеральною прокуратурою України.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 грудня 2013 р. № 1038-р
Київ

Про передачу будівлі у м. Золотоноші Генеральній прокуратурі України

Передати Генеральній прокуратурі України будівлю (літер К—4) по вул. Садовий проїзд, 1, у м. Золотоноші Черкаської області із сфери управління Міністерства аграрної політики та продовольства із закріпленням її на праві оперативного управління за Генеральною прокуратурою України.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ